॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥काण्डम् ७॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

अस्थूरिरोषंधीषु ज्येष्ठयुज्ञ इतिं बृहदंनुष्टुप्छन्दः प्रतिष्ठिता नवं च॥1॥

प्रजनंनु अयोतिं रिश्नर्देवतांना अयोतिं विराद्धन्दं सा अयोतिं विराद्धाचे सं तिष्ठते विराजमि सम्पद्धते तस्मा- त्त अयोतिं रुच्यते द्वौ स्तोमौ प्रातः सवनं वहतो यथा प्राणश्चापानश्च द्वौ मार्ध्यदिन् रू सवनं यथा चर्ल्युश्च श्रोत्रं च द्वौ तृतीयसवनं यथा वाक प्रतिष्ठा च पुरुषसम्मितो वा एष युज्ञोऽस्थूरिः [1]

यं कामं कामयंते तमेतेनाभ्यंश्जते सर्व हु ह्यस्थूंरिणाभ्यश्जते वे प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ता अंग्निष्टोमेनैव पर्यगृह्णात्तासाम्परिगृहीतानामश्वत्रोऽत्यंप्रवत् तस्यांनुहाय रेत् आदंत्त तद्गंदंभे न्यंमार्द्गस्मांद्गदंभो द्विरेता अथो आहुर्वडंबायां न्यंमार्डिति तस्माद्वडंबा द्विरेता अथो आहुर्वांचेधीषु [2]

न्यंमार्डिति तस्मादोषंध्योऽनंभ्यक्ता रेभन्त्यथों आहुः प्रजासु न्यंमार्डिति तस्माँद्यमौ जांयेते तस्मांदश्वत्रो न प्र जायत् आत्तंरेता हि तस्माँद्धर्हिष्यनंबक्कप्तः सर्ववेदसे वां सहस्रे वावंक्कुप्तोऽति ह्यप्रंवत् य एवं विद्वानंग्निष्टोमेन् यजंते प्राजांताः प्रजा जनयंति परि प्रजांता गृह्णाति तस्मादाहुर्ज्येष्ठयज्ञ इतिं [3]

प्रजापंतिर्वाव ज्येष्टः स ह्येतेनाग्रेऽयंजत प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स मुंख्तस्त्रिवृतं निरंमिमीत् तम्ग्नि-र्देवतान्वंसृज्यत गायत्री छन्दो रथंत्र सामं ब्राह्मणो मंनुष्यांणाम्जः पंशूनान्तस्मात्ते मुख्यां मुख्तो ह्यसृंज्यन्तोरंसो बाहुभ्याम्पश्चद्शं निरंमिमीत् तमिन्द्रो देवतान्वंसृज्यत त्रिष्टुप्छन्दो बृहत् [4]

सामं राज्ञन्यों मनुष्यांणामविः पशूनान्तस्मात्ते वीर्यावन्तो वीर्यां द्यसृज्यन्त मध्यतः संप्तद्वशं निरंमिमीत् तं विश्वं देवा देवता अन्वंसृज्यन्त जगंती छन्दों वैरूपः साम् वैश्यों मनुष्यांणां गावेः पशूनान्तस्मात्त आद्यां अन्नधाना- द्यसृज्यन्त तस्माद्भ्याः सोऽन्येभ्यो भूयिष्ठा हि देवता अन्वसृज्यन्त पत्त एंकवि १ शं निरंमिमीत तमंनुष्टुप्छन्दंः [5[]

अन्वंसृज्यत वैराजर सामं शूद्रो मंनुष्यांणामश्वः पशूनान्तस्मात्तौ भूंतसंऋामिणावश्वंश्च शूद्रश्च तस्मांच्छूद्रो यज्ञेऽनंवक्रुप्तो न हि देवता अन्वसृंज्यत तस्मात्पादावुपं जीवतः पत्तो ह्यसृंज्येताम्प्राणा वै त्रिवृदंर्धमासाः पंश्चद्रशः प्रजापंतिः सप्तद्शस्त्रयं इमे लोका असावांदित्य एंकविर्श प्रतस्मिन्वा एते श्रिता प्रतस्मिन्प्रतिष्ठिता य एवं वेदैतस्मिन्नेव श्रंयत एतस्मिन्प्रतिं तिष्ठति॥ [6]

तावंन्तो लोकास्त्रयोदश च॥2॥

प्रातःसवने वै गांयत्रेण छन्दंसा त्रिवृते स्तोमांय ज्योतिर्दधंदेति त्रिवृतां ब्रह्मवर्चसेनं पश्चद्शाय ज्योतिर्दधंदेति पश्चद्शेनौजंसा वीर्येण सप्तद्शाय ज्योतिर्दधंदेति सप्तद्शेनं प्राजापत्येनं प्रजनंनेनैकविश्शाय ज्योतिर्दधंदेति स्तोमं पृव तथ्स्तोमांय ज्योतिर्दधंदेत्यथो स्तोमं पृव स्तोमंमभि प्र णंयति यावंन्तो वै स्तोमास्तावंन्तः कामास्तावंन्तो लोकास्तावंन्ति ज्योतीश्च्येतावंत पृव स्तोमांनेतावंतः कामांनेतावंतो लोकानेतावंन्ति ज्योतीश्च्यवं रुन्द्वे॥ [7] सुप्तदुशमंन्तुर्यन्तिं विराजीति चतुंश्चत्वारि १शच॥ ३॥

ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वै यंजेत् योंऽग्निष्टोमेन् यजंमानोऽथ सर्वस्तोमेन् यजेतेति यस्यं त्रिवृतंमन्तर्यन्तिं प्राणा॰स्तस्यान्तर्यन्ति प्राणेषु मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन् यजंमानो यजते यस्यं पश्चद्शमंन्त्र्यन्तिं वीर्यं तस्यान्तर्यन्ति वीर्ये मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन् यजंमानो यजते यस्यं सप्तदशमंन्तर्यन्तिं [8]

प्रजां तस्यान्तर्यन्ति प्रजायाम्मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन यजंमानो यजते यस्यैकविश्शमंन्तर्यन्तिं प्रतिष्ठां तस्यान्तर्यन्ति प्रतिष्ठायाम्मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन यजंमानो यजते यस्यं त्रिणवमंन्तर्यन्त्यृत्श्श्च तस्यं नख्यत्रियां च विराजंमन्तर्यन्त्यृतुषु मेऽप्यंसन्नख्यत्रियांयां च विराजंमन्तर्यन्त्यृतुषु मेऽप्यंसन्नख्यत्रियांयां च विराजीतिं [9]

खलु वै यज्ञेन यजंमानो यजते यस्यं त्रयस्त्रिष्शमंन्तर्यन्तिं देवतास्तस्यान्तर्यन्ति देवतांसु मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन यजंमानो यजते यो वै स्तोमानामव्मम्पंरमतां गच्छंन्तं वेदं पर्मतांमेव गंच्छति त्रिवृद्धै स्तोमांनामव्म- स्त्रिवृत्पंर्मो य एवं वेदं परमतांमेव गंच्छति॥ [10]

उत्तरेण रथन्तरम्पूर्वेऽन्वेकंवि श्रातिश्च॥४॥

अङ्गिरसो वै स्त्रमांसत् ते सुंवर्गं लोकमांयन्तेषा रे हिवष्मा रेश्व हिवष्कृ चाहीयेतान्तावंकामयेता र सुवर्गं लोकिमीयावेति तावेतं द्विरात्रमंपश्यतान्तमाहंरतान्तेनांयजेतान्त वै तौ सुंवर्गं लोकिमैताय्यँ एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजेते सुवर्गमेव लोकमेति तावेताम्पूर्वेणाऽह्वाऽगंच्छतामुत्तरेण [11]

अभिप्रवः पूर्वमहंभवित गित्रक्तंर्श्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमः पूर्वमहंभवित तेज्स्तेनावं रुन्द्धे सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तंर्ष्ट् सर्वस्यास्य सर्वस्यावंरुद्धे गायत्रम्पूर्वेह्न्थ्सामं भवित तेजो वै गांयत्री गांयत्री ब्रह्मवर्च्सन्तेजं एव ब्रह्मवर्च्स- मात्मन्धंते त्रैष्टुंभम्ततंर ओजो वै वीर्यं त्रिष्टुगोजं एव वीर्यमात्मन्धंते रथंत्रम्पूर्वं [12]

अहुन्थ्सामं भवतीयं वै रंथंत्रम्स्यामेव प्रतिं तिष्ठति बृहदुत्तरेऽसौ वै बृहद्मुष्यांमेव प्रतिं तिष्ठति तदांहुः क्वं जगंती चानुष्टुप्येतिं वैखान्सम्पूर्वेऽहुन्थ्सामं भवति तेन् जगत्यै नैति षोड्रय्त्तरे तेनांनुष्टुभोऽथांहुर्यथ्संमानेंऽ धमासे स्यातांमन्यत्रस्याह्नों वीर्यमन्ं पद्येतत्यंमावास्यांयाम्पूर्वमहंभंवत्तं नानांवीर्ये भवतो ह्विष्मंन्निधन्म्पूर्वमहंभंवति हविष्कृन्निधन्मृत्तं [13]

अब्रवीच् तदन्तरिंख्यन्ददात्यच्छावाकश्च देयेतिं सप्तर्चत्वारि शच॥ 5॥

आपो वा इदमग्रे सिल्लमांसीत्तस्मिन्यजापंतिर्वायुर्भूत्वाचंरत इमामंपश्यत्तां वंराहो भूत्वाहंरत्तां विश्वकंमी भूत्वा व्यंमादर्थ्साप्रंथत् सा पृंथिव्यंभवत्तत्पृंथिव्ये पृंथिवित्वन्तस्यांमश्रा स देवानंसृजत् वसूत्रुद्रानांदित्यान्ते देवाः प्रजापंतिमब्रुवन्य जांयामहा इति सौंऽब्रवीत् [14]

यथाहं युष्मा १ स्तप्सासृंख्येवं तपंसि प्रजनंनिमच्छध्वमिति तेभ्योऽग्निमायतंनम्प्रायंच्छदेतेनायतंनेन श्राम्यतेति तेंऽग्निनायतंनेनाश्राम्यन्ते संवथ्सर एकां गामंसृजन्त तां वसुंभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यः प्रायंच्छन्नेता १ रंख्यध्वमिति तां वसंवो रुद्रा आंदित्या अंरख्यन्त सा वसुंभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यः प्राजांयत् त्रीणिं च [15] शतानि त्रयंस्नि १ शतं चाथ सैव संहस्रतम्यंभवत्ते देवाः प्रजापंतिमब्रुवन्थ्सहस्रेण नो याज्येति सौंऽग्निष्टोमेन् वसूनयाजयत्त इमं लोकमंजयन्तचांददुः स उक्थ्येन रुद्रानंयाजयत्तैंऽन्तिरंख्यमजयन्तचांददुः सोंऽतिरात्रेणां-दित्यानंयाजयत्तेंऽमुं लोकमंजयन्तचांददुस्तद्न्तिरंख्यम् [16]

व्यवैंर्यत् तस्माँद्रुद्रा घातुंका अनायत्ना हि तस्मांदाहुः शिथिलं वे मंध्यममहंस्त्रिरात्रस्य वि हि तद्वेर्यतेति त्रेष्टुंभम्मध्यमस्याह् आज्यंम्भवति संयानांनि सूक्तानिं शश्सित षोड्शिनर्ं शश्सत्यह्रो धृत्या अशिंथिलम्भावाय तस्मांत्रिरात्रस्यांग्निष्टोम एव प्रंथममहंः स्यादथोक्थ्योऽथातिरात्र एषां लोकानां विधृत्ये त्रीणिंत्रीणि श्तान्यंनूचीनाहमव्यंवच्छिन्नानि ददाति [17]

पृषां लोकानामनु संतेत्यै दशतं न विच्छिन्द्याद्विराजं नेद्विच्छिनदानीत्यथ् या संहस्रतम्यासीत्तस्यामिन्द्रेश्च विष्णुंश्च व्यायंच्छेता स् इन्द्रोऽमन्यतानया वा इदं विष्णुं सहस्रं वर्ख्यत् इति तस्यांमकल्पेतान्द्विभांग् इन्द्रस्तृतींये विष्णुस्तद्वा एषाभ्यनूँच्यत उभा जिंग्यथुरिति तां वा एतामंच्छावाकः [18]

पुव शर्सत्यथ् या संहस्रत्मी सा होत्रे देयेति होतांरं वा अभ्यतिरिच्यते यदंतिरिच्यंते होतानांत्रस्यापयिता-थांहुरुन्नेत्रे देयेत्यतिरिक्ता वा एषा सहस्रस्यातिरिक्त उन्नेतर्त्विजामथांहुः सर्वेभ्यः सद्स्येभ्यो देयेत्यथांहुरुदाकृत्या सा वशं चरेदित्यथांहुर्ब्रह्मणे चाग्नीधे च देयेति [19]

द्विभागम्ब्रह्मणे तृतीयम्ग्रीधं ऐन्द्रो वै ब्रह्मा वैष्णवाँ ऽग्नीद्यथैव तावकंल्पेतामित्यथांहुर्या कंल्याणी बंहुरूपा सा देयेत्यथांहुर्या द्विरूपोभ्यतंपनी सा देयेति सहस्रंस्य परिगृहीत्यै तद्वा एतथ्सहस्रस्यायंन सहस्रं स्तोत्रीयाः सहस्रं दिख्यंणाः सहस्रंसम्मितः सुवर्गो लोकः सुवर्गस्य लोकस्याभिजिंत्यै॥ [20]

पुतदेतस्यां वीर्यमस्य त्रिभिश्चं दत्ता संहस्रतमी तस्मादेव वरस्सम्मात्रामेकान्नचंत्वारिर्श्शचं॥६॥

सोमो वै स्हस्रंमिवन्दत्तिमन्द्रोऽन्वंविन्दत्तौ यमो न्यागंच्छत्तावंब्रवीदस्तु मेऽत्रापीत्यस्तु ही ३ इत्यंब्रूता स् यम एकंस्यां वीर्यम्पर्यपश्यिद्यं वा अस्य सहस्रंस्य वीर्यम्बिभूर्तीति तावंब्रवीदियम्ममास्त्वेतद्युवयोरिति तावंब्रता सर्वे वा एतदेतस्यां वीर्यम् [21] परिं पश्यामोऽ श्यामा हं रामहा इति तस्याम श्यामाहं रन्त तामप्स प्रावेशयन्थ्सोमायोदेहीति सा रोहिणी पिङ्गलैकं हायनी रूपं कृत्वा त्रयंस्त्रिश्शता च त्रिभिश्चं शतैः सहोदैत्तस्माद्रोहिंण्या पिङ्गलयैकं हायन्या सोमं क्रीणीयाद्य एवं विद्वान्रोहिंण्या पिङ्गलयैकं हायन्या सोमं क्रीणाति त्रयंस्त्रिश्शता चैवास्यं त्रिभिश्चं [22]

शतैः सोमंः क्रीतो भंवति सुक्रीतेन यजते ताम्प्सु प्रावेशयित्रन्द्रांयोदेहीति सा रोहिणी लख्य्मणा पंष्ठौही वार्त्रघ्री रूपं कृत्वा त्रयंस्त्रिश्शता च त्रिभिश्चं शतैः सहोदैत्तस्माद्रोहिणीं लख्य्मणाम्पष्ठौहीं वार्त्रघ्रीं दद्याद्य एवं विद्वान्नोहिणीं लख्य्मणाम्पष्ठौहीं वार्त्रघ्रीं ददाति त्रयंस्त्रिश्शचैवास्य त्रीणिं च शतानि सा दत्ता [23]

भ्वति ताम्प्सु प्रावेशयन् यमायोदेहीति सा जरंती मूर्खा तंज्जघन्या रूपं कृत्वा त्रयंस्त्रिश्शता च त्रिभिश्चं शतैः सहोदैत्तस्माज्जरंतीम्मूर्खां तंज्जघन्यामंनुस्तरंणीं कुर्वीत् य एवं विद्वाञ्जरंतीम्मूर्खां तंज्जघन्यामंनुस्तरंणीं कुरुते त्रयंस्त्रिश्शचैवास्य त्रीणि च शतानि सामुष्मिं ह्याँके भविति वागेव संहस्रतमी तस्मौत् [24]

वरो देयः सा हि वरंः सहस्रंमस्य सा दत्ता भंवति तस्माद्वरो न प्रंतिगृह्यः सा हि वरंः सहस्रंमस्य प्रतिगृहीत-भवतीयं वर् इति ब्र्यादथान्याम्ब्र्यादियम्ममेति तथांस्य तथ्सहस्रमप्रंतिगृहीतम्भवत्युभयतप्नी स्यात्तदांहुरन्यत- प्नी स्यांथ्सहस्रंम्परस्तादेतमिति यैव वरंः [25]

क्ल्याणी रूपसंमृद्धा सा स्यात्सा हि वरः समृद्धौ तामृत्तरेणाग्नीप्रम्पर्याणीयाहवनीयस्यान्ते द्रोणकल्शमवे प्रापयेदा जिंघ्र क्लशंम्मह्युरुधारा पर्यस्वत्या त्वां विश्वन्त्विन्देवः समुद्रमिव सिन्धंवः सा मां सहस्र आ भंज प्रजयां पश्चिः सह पुनर्मा विशताद्रियिरितिं प्रजयैवैनंम्पश्भीं रय्या सम् [26]

अर्ध्यति प्रजावांन्पशुमात्रयिमान्भविति य एवं वेद तयां सहाग्नीप्रम्परेत्यं पुरस्तांत्प्रतीच्यां तिष्ठंन्त्यां जुहुयादुभा जिंग्यथुर्न परां जयेथे न परां जिग्ये कत्रश्चनैनों। इन्द्रंश्च विष्णो यदपंस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामितिं त्रेधाविभक्तं वै त्रिंग्त्रे सहस्रं साहस्रीमेवैनांं करोति सहस्रंस्यैवैनाम्मात्राम् [27]

करोति रूपाणि जुहोति रूपैरेवैना समर्धयित तस्यां उपोत्थाय कर्णमा जपेदिङे रन्तेऽदिते सरस्विति प्रिये प्रेयंसि मिह् विश्वंत्येतानि ते अघ्निये नामांनि सुकृतंम्मा देवेषुं ब्रूतादिति देवेभ्यं एवैनमा वेदयत्यन्वेनं देवा बुंध्यन्ते॥ [28]

लोकान्गमयित साविद्वान्थ्सुशेवा माविश यजमानुन्द्वादंश च॥७॥

सहस्रतम्यां वे यजमानः सुवृगं लोकमेति सैन १ सुवृगं लोकं गमयति सा मां सुवृगं लोकं गमयति सा मां सुवृगं लोकं गमयत्याह सुवृगमेवेनं लोकं गमयति सा मा ज्योतिष्मन्तं लोकं गमयत्याह ज्योतिष्मन्तमेवेनं लोकं गमयति सा मा सर्वान्युण्यां- ल्लांकान्गमयत्याह सर्वानेवेनम्युण्यां लांकान्गमयत्याह सर्वानेवेनम्युण्यां लांकान्गमयति सा [29]

मा प्रतिष्ठां गंमय प्रजयां पृशुभिः सह पुनुर्मा विशताद्रियिरितिं प्रजयैवैनंम्पृशुभीं र्य्याम्प्रतिं ष्ठापयति प्रजावान्पशुमात्रियमान्भवित् य एवं वेद ताम्ग्रीधं वा ब्रह्मणे वा होत्रे वोद्गात्रे वाध्वर्यवे वा दद्यात्सहस्रमस्य सा दत्ता भवति सहस्रमस्य प्रतिगृहीतम्भवित् यस्तामविद्वान् [30]

प्रतिगृह्णाति ताम्प्रतिं गृह्णीयादेकांसि न सहस्रमेकां

त्वा भूताम्प्रतिं गृह्णामि न सहस्रमेकां मा भूता विंश मा सहस्रमित्येकांमेवेनाम्भूताम्प्रतिं गृह्णाति न सहस्रं य एवं वेदं स्योनासिं सुषदां सुशेवां स्योना मा विंश सुषदा मा विंश सुषेवा मा विंश सुषेवा मा विंश सुषेवा मा

इत्यांह स्योनैवैन र सुषदां सुशेवां भूता विंशति नैन र हिनस्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति सहस्रं सहस्रतम्यन्वेती ३ सहस्रतमी र सहस्रा ३ मिति यत्प्राचीमुथ्युजेथ्यहस्र र सहस्रतम्यन्वियात्तथ्यहस्रं मप्रज्ञात्र संवर्गं लोकं न प्रजानीयात्प्रतीचीमुथ्युंजिति ता सहस्रमनुं पूर्यावर्तते सा प्रजानती सुंवर्गं लोकमेति यजमानम्भ्युथ्युंजित ख्यिप्रे सहस्रम्प्र जांयत उत्तमा नीयते प्रथमा देवान्गंच्छति॥ [32]

तत्तेर्ज पुवाष्टादंश च॥८॥

अत्रिरददादौर्वाय प्रजाम्पुत्रकांमाय स रिरिचानोऽमन्यत् निर्वीर्यः शिथिलो यातयांमा स एतं चंतूरात्रमंपश्यत् तमाहंरत्तेनायजत् ततो वै तस्यं चत्वारो वीरा आजांयन्त् सुहोता सूँद्राता स्वध्वर्युः सुसंभेयो य एवं विद्वारश्चंतूरात्रेण यजत् आस्यं चत्वारो वीरा जांयन्ते सुहोता सूँद्राता स्वंध्वर्युः सुसंभेयो ये चंतुर्वि १ शाः पवंमाना ब्रह्मवर्च्सं तत् [33]

य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिः श्रुद्धादेवं यजंमानं च्तारि वीर्याणि नोपानम्नतेजं इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसम्न्नाद्यः स एताः श्रुत्रश्चतुंष्टोमान्थ्योमानपश्यत्तानाहं रत्तैरंयजत् तेजं एव प्रंथमेनावां रुन्द्धेन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन य एवं विद्वाः श्रुत्रश्चतुंष्टोमान्थ्योमानाहरंति तैर्यजंते तेजं एव प्रंथमेनावं रुन्द्ध इन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन यामेवात्रिर्ऋद्धिमार्भोत्तामेव यजंमान ऋश्नोति॥ [34]

जमदंग्निरष्टाचंत्वारिश्शत्॥९॥

ज्मदंग्निः पृष्टिंकामश्चतूरात्रेणांयजत् स एतान्योषा रं अपुष्यत्तस्मांत्पितितो जामंदग्नियौ न सं जांनाते एतानेव पोषांन्पुष्यिति य एवं विद्वा रक्षंतूरात्रेण यजंते पुरोडाशिन्यं उपसदो भवन्ति पृशवो वै पुरोडाशः पृशूनेवावं रुन्द्धेऽत्रं वै पुरोडाशोऽन्नंमेवावं रुन्द्धेऽन्नादः पंशुमान्नंवित य एवं विद्वा रक्षंतूरात्रेण यजंते॥ [35] ते व्यावर्तन्त प्रविदता स्यामिति स एतम्प्रंश्चरात्रमा संबंध्यरोऽभिजिंत्यै॥10॥

संवथ्सरो वा इदमेकं आसीत्सोंऽकामयत्तून्थ्संजेयेति स एतम्पंश्चरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनायजत् ततो वै स ऋतूनंसृजत् य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजेते प्रैव जांयते त ऋतवंः सृष्टा न व्यावर्तन्त त एतम्पंश्चरात्रमंपश्यन् तमाहंर्न्तेनायजन्त ततो वै ते व्यावर्तन्त [36]

य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते वि पाप्मना भ्रातृंब्येणा वंर्तते सार्वसेनिः शौचेयोऽकामयत पशुमान्थस्यामिति स एतम्पंश्चरात्रमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै स सहस्रंम्पशून्प्राप्नोद्य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते प्र सहस्रंम्पशूनांप्नोति बब्रः प्रावांहणिरकामयत वाचः प्रंवदिता स्यामिति स एतम्पंश्चरात्रमा [37]

अह्रतेनांयजत् ततो वै स वाचः प्रंविद्ताभंवद्य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते प्रविद्वितेव वाचो भंवत्यथों एनं वाचस्पितिरित्यांहुरनांप्तश्चतूरात्रोऽतिरिक्तः षड्रात्रोऽथ वा एष संम्प्रति यज्ञो यत्पंश्चरात्रो य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते सम्प्रत्येव यज्ञेनं यजते पश्चरात्रो भंवित पश्च वा ऋतवंः संवथ्सरः [38]

ऋतुष्वेव संबँध्सरे प्रति तिष्ठत्यथो पश्चांख्यरा पृङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो भविति तेजं एवावं रुन्द्धे पश्चद्दशो भवितीन्द्रियमेवावं रुन्द्धे सप्तद्दशो भवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायते पश्चविष्शौंऽग्निष्टोमो भविति प्रजापंतराप्टें महाव्रतवांनन्नाद्यस्यावंरुद्धौ विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भविति सर्वस्याभिजित्यै॥ [39]

धुरुणः प्रश्चविश्शतिश्च॥11॥

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रंसवेंऽिश्वनोंर्बाहुभ्याम्पूष्णो हस्तांभ्यामा दंद इमामंगृभ्णत्रश्नामृतस्य पूर्व आयंषि विदथेषु कव्या। तयां देवाः सुतमा बंभूवुर्ऋतस्य सामंन्थ्सरमारपंन्ती। अभिधा असि भुवंनमिस यन्तासि धर्तासि सोंऽग्निं वैश्वानर सप्रंथसं गच्छ स्वाहांकृतः पृथिव्यां यन्ता राड्यन्तासि यमंनो धर्तासि धरुणः कृष्ये त्वा ख्येमाय त्वा रय्ये त्वा पोषांय त्वा पृथिव्ये त्वान्तरिंख्याय त्वा दिवे त्वां सते त्वासंते त्वाद्यस्त्वौषंधीभ्यस्त्वा विश्वैभ्यस्त्वा भूतेभ्यः॥ [40]

रन्तिस्स्वाहा द्वावि १ शतिश्व॥12॥

विभूमात्रा प्रभूः पित्राश्वीऽसि हयोऽस्यत्योऽसि नरोऽस्यर्वासि सप्तिरिस वाज्यंसि वृषांसि नृमणां असि ययुर्नामांस्यादित्यानाम्पत्वान्विह्यग्नये स्वाहा स्वाहेंन्द्राग्निभ्या स्वाहा प्रजापंतये स्वाहा विश्वेंभ्यो देवेतांभ्य इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमितः स्वाहा भूरेसि भुवे त्वा भव्यांय त्वा भविष्यते त्वा विश्वेंभ्यस्त्वा भूतेभ्यो देवां आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वम्मेधांय प्रोख्यितं गोपायत॥ [41]

आर्यनायोत्तंरमापलांयिताय षड्वि५ंशतिः॥ 13॥

आयंनाय स्वाहा प्रायंणाय स्वाहाँ द्वावय स्वाहो द्वेताय स्वाहां शूकाराय स्वाहा शूकृंताय स्वाहा पलांयिताय स्वाहाऽऽवल्गंते स्वाहां परावल्गंते स्वाहांऽऽयते स्वाहां प्रयते स्वाहां सर्वस्मै स्वाहां॥ [42] अग्रये स्वाहा सोमाय स्वाहां वायवे स्वाहापाम्मोदाय स्वाहां सिवेत्रे स्वाहा सर्रस्वत्ये स्वाहेन्द्रांय स्वाहा बृहुस्पतंये स्वाहां मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ 43॥

पृथिव्ये स्वाहाऽन्तिरंख्याय स्वाहां दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहां चन्द्रमंसे स्वाहा नख्यंत्रेभ्यः स्वाहा प्राच्यें दिशे स्वाहा दिखंणाये दिशे स्वाहां प्रतीच्ये दिशे स्वाहोदींच्ये दिशे स्वाहोध्वीये दिशे स्वाहां दिग्भ्यः स्वाहांऽ- वान्तरिदशाभ्यः स्वाहां समाभ्यः स्वाहां श्रुद्धः स्वाहांऽहोरात्रेभ्यः स्वाहांऽर्धमासभ्यः स्वाहां मासेभ्यः स्वाहतंभ्यः स्वाहां संवथ्सराय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ 44॥

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहां सिवृत्ते स्वाहा सरंस्वत्यै स्वाहां पूष्णे स्वाहा बृह्स्पतंये स्वाहाऽपाम्मोदांय स्वाहां वायवे स्वाहां मित्राय स्वाहा वर्रुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ 45॥

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तिरंख्याय स्वाहां दिवे स्वाहाऽग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सूर्याय स्वाहां चन्द्रमंसे स्वाहाऽहे स्वाहा रात्रिये स्वाहर्जवे स्वाहां साधवे स्वाहां सुख्यित्यै स्वाहां उऽिशितिम्ने स्वाहा रोगाय स्वाहां हिमाय स्वाहां शीताय स्वाहांऽऽत्पाय स्वाहाऽरंण्याय स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ 46॥

भुवों देवानां कर्मणापसर्तस्यं पृथ्यांसि वसुंभिर्देविभिर्देवतंया गायत्रेणं त्वा छन्दंसा युनज्मि वसन्तेनं त्वर्तुनां हृविषां दीख्ययामि रुद्रेभिर्देविभिर्देवतंया त्रैष्टुंभेन त्वा छन्दंसा युनज्मि ग्रीष्मेणं त्वर्तुनां हृविषां दीख्ययाम्यादित्येभि- देविभिर्देवतंया जागंतेन त्वा छन्दंसा युनज्मि वर्षाभिस्त्वर्तुनां हृविषां दीख्ययाम्य विश्वेभिर्देविभिर्देवत्यानुंष्टुभेन त्वा छन्दंसा युनज्मि [47]

श्रदौ त्वर्तुनां ह्विषां दीख्ययाम्यिङ्गिरोभिर्देविभिर्देवतंया पाङ्केन त्वा छन्दंसा युनिज्म हेमन्तिशिश्वराभ्यौं त्वर्तुनां ह्विषां दीख्ययाम्याहं दीख्यामंरुहमृतस्य पत्नीं गायत्रेण छन्दंसा ब्रह्मणा चर्तर सत्येऽधार सत्यमृतेऽधाम्। महीमू षु सुत्रामांणिमृह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमंतिः स्वाहा॥ 48॥

ईङ्काराय स्वाहेङ्कृताय स्वाहा ऋन्देते स्वाहांऽवऋन्देते स्वाहा प्रोथंते स्वाहां प्रप्रोथंते स्वाहां गुन्धाय स्वाहां घ्राताय स्वाहां प्राणाय स्वाहां व्यानाय स्वाहांऽपानाय स्वाहां संदीयमानाय स्वाहा संदिताय स्वाहां विचृत्यमानाय स्वाहा विर्चृत्ताय स्वाहां पलायिष्यमाणाय स्वाहा पलायिताय स्वाहोपर श्स्यते स्वाहोपरताय स्वाहां निवेख्यते स्वाहां निविशमानाय स्वाहा निविष्टाय स्वाहां निषथ्स्यते स्वाहां निषीदंते स्वाहा निषण्णाय स्वाहां [49]

आसिष्यते स्वाहाऽऽसीनाय स्वाहांऽऽसिताय स्वाहां निपथ्स्यते स्वाहां निपद्यमानाय स्वाहां निपंन्नाय स्वाहां शयिष्यते स्वाहां शयानाय स्वाहां शयिताय स्वाहां सम्मीलिष्यते स्वाहां सम्मीलेते स्वाहा सम्मीलिताय स्वाहां स्वप्स्यते स्वाहां स्वपते स्वाहां सुप्ताय स्वाहां प्रभोथ्स्यते स्वाहां प्रबुध्यमानाय स्वाहा प्रबुद्धाय स्वाहां जागरिष्यते स्वाहां जाग्रंते स्वाहां जागरिताय स्वाहा शुश्रूषमाणाय स्वाहां शृण्वते स्वाहां श्रुताय स्वाहां वीख्यिष्यते स्वाहां [50]

वीख्यंमाणाय स्वाह्य वीख्यिंताय स्वाहां स॰हास्यते स्वाहां स्विहानाय स्वाहोज्जिहांनाय स्वाहां विवथ्र्स्यते स्वाहां विवर्तमानाय स्वाह्य विवृत्ताय स्वाहौंत्थास्यते स्वाहोत्तिष्ठंते स्वाहोत्थिंताय स्वाहां विधविष्यते स्वाहां विधून्वानाय स्वाह्य विधून्व विधून्व विधून्व विधून्व विधून्व विधून्व विधून्व विधून्व विधून वि

स्वाहोत्क्रांन्ताय स्वाहो चंक्रमिष्यते स्वाहो चंक्रम्यमाणाय स्वाहो चंक्रमिताय स्वाहो कण्डूयिष्यते स्वाहो कण्डूयमानाय स्वाहो कण्डूयिताय स्वाहो निकषिष्यते स्वाहो निकषेमाणाय स्वाहा निकषिताय स्वाहा यदित्ते तस्मै स्वाहा यत्पिबंति तस्मै स्वाहा यन्मेहंति तस्मै स्वाहा यच्छकृत्करोति तस्मै स्वाहा रतसे स्वाहा प्रजननाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा । [51]

अग्नये स्वाहां वायवे स्वाहा सूर्याय स्वाहर्तमंस्यृतस्यर्तमंसि सत्यमंसि सत्यस्यं सत्यमंस्यृतस्य पन्थां असि देवानां छायामृतस्य नाम तथ्सत्यं यत्त्वम्प्रजापंतिरस्यिध यदंस्मिन्वाजिनींव शुभः स्पर्धन्ते दिवः सूर्येण विशोऽपो वृंणानः पंवते कृष्यन्पशुं न गोपा इर्यः परिज्मा॥ 52॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

Write: *::sription_out Presne

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

पृष्ठानिं सप्तदशः सुंवर्गो जंयन्ति यदैकांदश च॥1॥

साध्या वै देवाः सुंवर्गकामा एत १ षेड्रात्रमंपश्यन्तमाहं रन्तेनां ततो वै ते सुंवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वा १ सः षड्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यन्ति देवस्त्रं वै षेड्रात्रः प्रत्यख्य हे होतानिं पृष्ठानि य एवं विद्वा १ सः षड्रात्रमासंते साख्यादेव देवतां अभ्यारोहन्ति षड्रात्रो भेवति षड्वा ऋतवः षदृष्ठानिं [1]

पृष्ठेरेवर्तून्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यां असायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति त्रिवृदंग्रिष्टोमो भवति तेर्ज एवावं रुन्थते पश्चद्शो भवतीन्द्रियमेवावं रुन्थते सप्तद्शः [2]

भ्वत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविश्शो भंवित प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दंधते त्रिण्वो भंवित् विजित्यै त्रयस्त्रिश्शो भंवित प्रतिष्ठित्यै सदोहविधानिनं एतेनं षड्रात्रेणं यजेर्न्नाश्वंत्थी हिव्धानं चाग्नींध्रं च भवत्स्ति सुंवर्ग्यश्चित्रीवंती भवतः सुवर्गस्यं लोकस्य समिष्ट्या उलूखंलबुध्नो यूपो भवित प्रतिष्ठित्यै प्राश्चो यान्ति प्राङिव हि सुंवर्गः [3]

लोकः सरंस्वत्या यान्त्येष वै देवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त यान्त्यवंर्तिमेवान्यस्मिन्प्रतिषज्यं प्रतिष्ठां गेच्छन्ति यदा दशं शतं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थानः शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्ति यदा शतः सहस्रं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थानः सहस्रंसिम्मतो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकम्भि जंयन्ति यदैषाम्प्रमीयेत यदा वा जीयेर्न्नथैकंमुत्थान्नतिष्ठ तीर्थम्॥ [4]

तेर्ज उपेयुः प्रत्यख्यन्द्विचंत्वारि॰शच॥2॥

कुसुरुबिन्द् औद्दांलिकरकामयत पशुमान्थ्स्यामिति स एतः संप्तरात्रमाहंरत्तेनांयजत् तेन् वै स यावंन्तो ग्राम्याः पृशवस्तानवांरुन्द्धं य एवं विद्वान्थ्संप्तरात्रेण यजेते यावंन्त एव ग्राम्याः पृशवस्तानेवावं रुन्द्धे सप्तरात्रो भेवति सप्त ग्राम्याः पृशवंः सप्तारुण्याः सप्त छन्दाः स्युभयस्यावंरुद्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेजंः [5]

प्वावं रुन्द्धे पश्चद्रशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्द्धे सप्तद्रशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायत एकविश्रशो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्धंत्ते त्रिण्वो भंवति विजित्यै पश्चिवश्रशौंऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतेरास्यै महावृतवांनुन्नाद्यस्यावंरुद्धौ विश्वजिथ्सवंपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्यै यत्प्रत्यख्यम्पूर्वेष्वहंःसु पृष्ठान्युंपेयुः प्रत्यख्यम् [6]

विश्वजिति यथां दुग्धामुंप्सीदंत्येवमुंत्तममहंः स्यान्नैकरात्रश्चन स्याँद्धृहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहुःसूपं यन्तीयं वाव रंथंत्रम्सौ बृहदाभ्यामेव न यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्ति यत्प्रत्यख्यं विश्वजितिं पृष्ठान्यंप्यन्ति यथा प्रत्तां दुहे तादृगेव तत्॥ [7]

दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवंरुन्धेऽभिर्जित्यै॥ 3॥

बृह्स्पतिंरकामयत ब्रह्मवर्च्सी स्यामिति स एतमेष्टरात्रमेपश्यत्तमाहंर्त्तेनायजत् ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यंभव्द्य एवं विद्वानेष्टरात्रेण यजंते ब्रह्मवर्चस्येव भेवत्यष्टरात्रो भंवत्यष्टाख्यंरा गायत्री गांयत्री ब्रंह्मवर्चसम्गांयत्रियैव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्द्धेऽष्टरात्रो भंवति चतंस्रो वै दिश्श्वतंस्रोऽवान्तर दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्द्धे [8]

त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेजं एवावं रुन्द्धे पश्चद्यो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्द्धे सप्तद्यो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायत एकविश्यो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्धंते त्रिण्वो भंवति विजित्ये त्रयस्त्रिश्यो भंवति प्रतिष्ठित्ये पश्चविश्यो पंचिते प्रतिष्ठित्ये पश्चविश्यो पंचिते प्रजापंतेरास्ये महाव्रतवांनन्नाद्यस्यावंरुद्धे विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्ये॥ [9]

कर्ल्पन्ते प्रजानात्रयंस्रि॰शच॥४॥

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः सृष्टाः ख्युधं न्यांयन्थ्स एतं नंवरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वे प्रजाभ्योऽ कल्पत् यर्हिं प्रजाः ख्युधं निगच्छंयुस्तर्हिं नवरात्रेणं यजेतेमे हि वा एतासां लोका अकृषा अथैताः ख्युधं नि गंच्छन्तीमानेवाभ्यों लोकान्कल्पयति तान्कल्पंमानान्य्रजाभ्योऽन् कल्पते कल्पन्ते [10]

अस्मा इमे लोका ऊर्जम्प्रजासुं दधाति त्रिरात्रेणैवमं लोकं कल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिखं त्रिरात्रेणामुं लोकं यथां गुणे गुणमन्वस्यंत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वंस्यति धृत्या अशिथिलम्भावाय ज्योतिर्गौरायुरितिं ज्ञाताः स्तोमां भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिंख्यं गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानाम्ं [11]

गुच्छुति नुवरात्रो भंवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजों दधाति यो ज्योगांमयावी स्याथ्स नंवरात्रेणं यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृता अथैतस्य ज्योगांमयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोत यदीतासुर्भवंति जीवंत्येव॥ [12]

प्राजापत्यो वा एष युज्ञो यद्दंशरात्रस्त्रिकुकुद्वा एता वै जायत् एकंत्रिश्शच॥5॥

प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स एतं दर्शहोतारमपश्यत्तमं दशर्गत्रमंसृजत् तेनं दशर्गत्रेण् प्राजांयत दशर्गत्रायं दीख्षिष्यमांणो दर्शहोतारं जुहुयाद्दर्शहोत्रेव दंशर्गत्र सृजते तेनं दशर्गत्रेण् प्र जांयते वैराजो वा एष यज्ञो यद्दंशर्गत्रो य एवं विद्वान्दंशर्गत्रेण् यजंते विराजंमेव गंच्छति प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यद्दंशर्गत्रः [13]

य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते प्रैव जांयत् इन्द्रो वे सद्देश्वतांभिरासीत्स न व्यावृतंमगच्छत्स प्रजापंतिमुपांधावत् तस्मां एतं दंशरात्रम्प्रायंच्छत्तमाहंरत्तेनांयज ततो वे सौंऽन्याभिर्देवतांभिर्व्यावृतंमगच्छद्य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छति त्रिक्कुद्दै [14]

पृष यज्ञो यद्वंशरात्रः क्कुत्पंश्चद्शः क्कुदंकिवि १ शः क्कुत्रंयस्त्रि १ शो य पृवं विद्वान्दंशरात्रेण यज्ञंते त्रिक्कुदेव समानानाम् भवित यज्ञंमानः पश्चद्शो यज्ञंमान एकिवि १ शो यज्ञंमानस्त्रयस्त्रि १ शः पुर इतंरा अभिचर्यमाणो दशरात्रेणं यज्ञेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतंश्चनोपां व्याधो भविति नैनंमि भचरं १ श्रेत्र देवासुराः संयंत्ता आस्त्रते देवा पृताः [15]

देवपुरा अंपश्यन् यद्दंशरात्रस्ताः पर्यौहन्त् तेषां न कुतंश्चनोपाँच्याधों ऽभवत्ततों देवा अभवन्परासुंरा यो भ्रातृंच्यवान्थस्याथ्स देशरात्रेणं यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतंश्चनोपाँच्याधो भवति भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंब्यो भवति स्तोमः स्तोम्स्योपंस्तिर्भवति भ्रातृंब्यमेवोपंस्तिं कुरुते जामि वै [16]

एतत्क्रविन्ति यज्याया ५ स इस्तोमं मुपेत्य कनीया इसमुप्यन्ति यदंग्निष्टोमसामान्यवस्तांच परस्तांच भवन्त्यजांमित्वाय त्रिवृदंग्निष्टोमों ऽग्निष्टुदांग्नेयीषुं भवति तेजं एवावं रुन्द्धे पश्चदश उक्थ्यं ऐन्द्रीष्विंन्द्रियमेवावं रुन्द्रे त्रिवृदंग्निष्टोमो वैंश्वदेवीषु पुष्टिंमेवावं रुन्द्धे सप्तदशों ऽग्निष्टोमः प्रांजापत्यासुं तीव्रसोमों ऽन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायते [17] एकवि १ श उक्थ्यः सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्धंते सप्तदशौंऽग्निष्टोमः प्रांजापत्यासूपहव्यं उपहवमेव गंच्छति त्रिणवावंग्निष्टोमाव्भितं ऐन्द्रीषु विजित्यै त्रयस्त्रि १ श उक्थ्यों वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्यै विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽ तिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजिंत्यै॥ [18]

तस्मौद्गायुत्र्येकाुन्नपंश्चाशचं॥6॥

ऋतवो वै प्रजाकांमाः प्रजां नाविंन्दन्त तेंऽकामयन्त प्रजाः सृंजेमहि प्रजामवं रुन्धीमहि प्रजां विंन्देमहि प्रजावंन्तः स्यामेति त एतमेंकादशरात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनांयजन ततो वै ते प्रजामंसृजन्त प्रजामवांरुन्थत प्रजामंविन्दन्त प्रजावंन्तोऽभवन्त ऋतवोऽभवन्तदांर्त्वानांमार्तवृत्वमृंतूनां वा एते पुत्रास्तस्मांत् [19]

आर्त्वा उंच्यन्ते य एवं विद्वारसं एकादशरात्रमासंते प्रजामेव सृंजन्ते प्रजामवं रुन्थते प्रजां विंन्दन्ते प्रजावंन्तो भवन्ति ज्योतिरितरात्रो भवित् ज्योतिरेव पुरस्तांद्दधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पृष्ठ्यः षड्हो भवित् षड्वा ऋतवः षदृष्ठानिं पृष्ठेरेवर्तून्न्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठन्ति चतुर्विर्शो भवित् चतुर्विरशत्यख्यरा गायत्री [20]

गायत्रम्ब्रह्मवर्चसङ्गांयत्रियामेव ब्रह्मवर्चसे प्रतिं तिष्ठन्ति चतुश्चत्वारिष्शो भवित् चतुंश्चत्वारिष्शदख्वरा त्रिष्ठुगिंन्द्रियं त्रिष्ठुन्निष्ठुभ्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिष्शो भवत्यष्टाचेत्वारिष्शदख्वरा जगंती जागंताः पशवो जगंत्यामेव पशुषु प्रतिं तिष्ठन्त्येकादशरात्रो भवित् पश्च वा ऋतवं आर्त्वाः पश्चर्तुष्वेवार्त्वेषुं संवथ्सरे प्रतिष्ठायं प्रजामवं रुन्थतेऽतिरात्राव्भितों भवतः प्रजायै परिंगृहीत्यै॥ [21] प्रमीवेंत मनुष्यं ऋध्यते यस्यं पिता पितामृहः पुण्यो वाग्वा एव पूर्णान्प्रहान्पश्चेविश्शतिश्च॥७॥

ऐन्द्रवायवाग्रांन्गृह्णीयाद्यः कामयेत यथापूर्वम्प्रजाः कंल्परित्रिति यज्ञस्य वे क्रृप्तिमन् प्रजाः कंल्पन्ते यज्ञस्याकृष्टिमन् न कंल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः कंल्पयित न ज्यायार्श्सं कनीयानितं कामत्येन्द्रवायवाग्रांन्गृह्णीयादामयाविनं प्राणेन् वा एष व्यृध्यते यस्यामयिति प्राण ऐन्द्रवायवः प्राणेन्वेन् समर्धयित मैत्रावरुणाग्रांन्गृह्णीर्न् येषां दीख्यितानाम्प्रमीयेत [22]

प्राणापानाभ्यां वा एते व्यृध्यन्ते येषां दीख्यितानाम्प्रमीयंते प्राणापाना मित्रावरंणौ प्राणापानावेव मुंखतः परि हरन्त आश्विनाग्रांन्गृह्णीतानुजावरांऽश्विनौ वे देवानांमानुजावरो पश्चेवाग्रम्पर्येतामश्विनांवेतस्यं देवता य आनुजावरस्तावेवेनमग्रण्यतः शुक्राग्रांन्गृह्णीत गृतश्रीः प्रतिष्ठाकांमोऽसौ वा आदित्यः शुक्र एषोऽन्तोऽन्तंम्मनुष्यंः [23] श्रिये गत्वा नि वंतितेऽन्तांदेवान्तमा रंभते न ततः

श्रिये गृत्वा नि वर्ते उन्ताद्वान्तमा रभते न ततः पापीयान्भवति मुन्थ्यंग्रान्गृह्णीताभिचरंन्नार्तपात्रं वा पृतद्यन्मंन्थिपात्रम्मृत्युनैवैनं ग्राहयति ताजगार्तिमार्च्छंत्याग्रयणा यस्यं पिता पितामृहः पुण्यः स्यादथ् तन्न प्रांप्रुयाद्वाचा वा एष इंन्द्रियेण व्यृध्यते यस्यं पिता पितामृहः पुण्यः [24]
भवत्यथ् तन्न प्राप्नोत्युरं इवैतद्यज्ञस्य वारिवं
यदांग्रयणो वाचैवैनंमिन्द्रियेण समर्धयति न ततः
पापीयान्भव- त्युक्थ्यांग्रान्गृह्णीताभिचर्यमांणः सर्वेषां वा
एतत्पात्रांणामिन्द्रियं यदुंक्थ्यपात्र सर्वेणैवैनंमिन्द्रियेणाति
प्र युंङ्के सरंस्वत्यभि नों नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्याद्वाग्वै
[25]

सरंस्वती वाचैवैनमित प्र युंङ्के मा त्वत्खेत्राण्यरंणानि गुन्मेत्यांह मृत्योर्वे खेत्राण्यरंणानि तेनैव मृत्योः खेत्रांणि न गंच्छिति पूर्णान्यहाँन्गृह्णीयादामयाविनः प्राणान् वा एतस्य शुगृंच्छिति यस्यामयंति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्यं शुचो मुंश्रत्युत यदीतासुर्भवंति जीवंत्येव पूर्णान्यहाँन्गृह्णीयाद्यरिहं पूर्जन्यो न वर्षेत्प्राणान् वा एतर्हिं प्रजानाः शुगृंच्छिति यर्हिं पूर्जन्यो न वर्षंत्प्राणान् वा एतर्हिं प्रजानाः शुगृंच्छिति यर्हिं पूर्जन्यो न वर्षंति प्राणा ग्रहाः प्राणानेव प्रजानाः शुचो मुंश्रित ताजक्य वंर्षित॥ [26]

एतद्वै पंश्रमेऽहुत्रेष्टुंभ एतद्गृंह्यते युज्ञस्यं प्रश्रममृन्यस्मा एकंश्र॥८॥

गायत्रो वा ऐन्द्रवायवो गांयत्रम्प्रांयणीयमह्स्तस्मांत्प्रायणीयः

गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णाति त्रेष्टुंभो वै शुक्रस्रेष्टुंभिन्द्वितीयमहा गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णाति जागतो वा आंग्रयणो जागतं तृतीयमह्स्तस्मां तृतीयेऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतद्वै [27]

यज्ञमांप्द्यच्छन्दा १ स्याप्नोति यदाँग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदंशन्ततं एवेन्म्पुनः प्र युङ्के जर्गन्मुखो वे द्वितीयंस्त्रिरात्रो जागंत आग्रयणो यचंतुर्थेऽहंन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवेनंमायतंने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनं पूर्यावर्तन्ते राथंतरो वा ऐन्द्रवायवो राथंतरम्पश्चममह्स्तस्मांत्पश्चमेऽहन्तं [28]

ऐन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतंने गृह्णाति बार्हतो वै शुक्रो बार्हतर षष्ठमह्स्तस्मांत्वष्ठेऽहंञ्छुको गृह्यते स्व एवैनमायतंने गृह्णात्येतद्वे द्वितीयं यक्तमांपद्यच्छन्दारंस्याप्नोति यच्छुकः श्वो गृह्यते यत्रैव यक्तमहंशन्ततं एवैनम्पुनः प्र युंक्के त्रिष्ठक्षुंखो वै तृतीयंस्त्रिरात्रस्त्रेष्ट्रंभः [29]

शुक्रो यथ्मंप्तमेऽहंञ्छुको गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्यात्यथो स्वमेव छन्दोऽनुं पूर्यावंर्तन्ते वाग्वा आंग्रयणो वागंष्ट्रममह्स्तस्मांदष्ट्रमेऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते स्व एवेनंमायतंने गृह्णाति प्राणो वा ऐंन्द्रवायवः प्राणो नंवममह्स्तस्मांन्नवमेऽहंन्नेन्द्रवायवो गृंह्यते स्व एवेनंमायतंने गृह्णात्येतत् [30]

वै तृतीयंं यज्ञमांप्द्यच्छन्दा रस्याप्नोति यदैन्द्रवायवः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्ततं एवैन्म्पुनः प्र युङ्केऽथो स्वमेव छन्दोऽनुं पूर्यावंर्तन्ते पृथो वा एतेऽध्यपंथेन यन्ति येऽन्येनैन्द्रवायवात्प्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य यदृशममहृदृशमेऽहंन्नेन्द्रवायवो गृह्यते यज्ञस्यं [31]

पुवान्तं गुत्वापंथात्पन्थामिषं यन्त्यथो यथा वहींयसा प्रतिसारं वहीन्त ताहगेव तच्छन्दा रस्यन्यौन्यस्यं लोकम्भ्यंध्यायन्तान्येतेनैव देवा व्यंवाहयन्नैन्द्रवायवस्य वा एतदायतेनं यचंतुर्थमह्स्तस्मिन्नाग्रयणो गृंह्यते तस्मादाग्रयणस्यायतेने नवमेऽहीन्नैन्द्रवायवो गृंह्यते शुक्रस्य वा एतदायतेनं यत्पंश्रमम् [32]

अह्स्तस्मिन्नैन्द्रवायवो गृंह्यते तस्मादैन्द्रवायवस्यायतंने सप्तमेऽहंञ्छुको गृह्यत आग्रयणस्य वा एतदायतंनं यत्ष्ष्ठमह्स्तिस्मिञ्छुको गृह्यते तस्माञ्छुकस्यायतंनेऽष्टमेऽहिन्नान् गृह्यते छन्दा रेस्येव तिद्व वाहयति प्र वस्यसो विवाहमाप्रोति य एवं वेदाथों देवताभ्य एव यज्ञे संविदं दधाति तस्मादिदमन्यौन्यस्मै ददाति॥ [33]

अग्निष्टोमौ यथ्सुंवर्गल्लोंकं प्रियः प्रजानाम्पर्श्वं च॥९॥

प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स एतं द्वांदशरात्रमंपश्यत्तम ततो वै स प्राजांयत् यः कामयेत् प्र जांयेयेति स द्वांदशरात्रेणं यजेत् प्रैव जांयते ब्रह्मवादिनो वदन्त्यग्निष्टोमप्रांयणा यज्ञा अथ् कस्मादितिरात्रः पूर्वः प्र युंज्यत् इति चख्यंषी वा एते यज्ञस्य यदंतिरात्रौ कनीनिके अग्निष्टोमौ यत् [34]

अग्निष्टोमं पूर्वम्प्रयुश्चीरन्बंहिर्धा क्नीनिकं दध्युस्तस्मदितिराः पूर्वः प्र युंज्यते चख्युंषी एव यज्ञे धित्वा मध्यतः क्नीनिकं प्रतिं दधित यो वै गांयत्रीं ज्योतिःपख्यां वेद ज्योतिषा भासा सुंवर्गं लोकमेति याविग्निष्टोमौ तौ पख्यो येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मैषा वै गांयत्री ज्योतिःपख्या य एवं वेद ज्योतिषा भासा सुंवर्गं लोकम् [35]

एति प्रजापंतिर्वा एष द्वांदश्धा विहिंतो यद्वांदशरात्रो

यावंतिरात्रो तौ पुख्यौ येऽन्तंरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मा प्रजापंतिविष सन्थ्यद्ध वै स्त्रेणं स्पृणोति प्राणा वै सत्प्राणानेव स्पृणोति सर्वासां वा एते प्रजानाम् प्राणेरांसते ये स्त्रमासंते तस्मात्पृच्छन्ति किमेते स्त्रिण इतिं प्रियः प्रजानाम् त्थितो भवति य एवं वेदं॥ [36]

अयंच्छुदधिं रभते द्वादशाहेनं चुत्वारिं च॥10॥

न वा एषों उन्यतों वैश्वानरः सुवर्गायं लोकाय प्राभंवदूर्ध्वो हु वा एष आतंत आसीत्ते देवा एतं वैश्वान्रं पर्योहन्थ्सुवर्गस्यं लोकस्य प्रभूत्या ऋतवो वा एतेनं प्रजापंतिमयाजयन्तेष्वां भ्रोदिधि तद्द्रभोति हु वा ऋत्विख्यु य एवं विद्वान्द्वांदशाहेन् यजंते तें उस्मिन्नेच्छन्त स रस्महं वसन्ताय प्रायंच्छत् [37]

यवं ग्रीष्मायौषंधीर्व्रषाभ्यां व्रीहीञ्छ्रदं माषितलौ हेमन्तिशिराभ्यान्तेनेन्द्रंम्प्रजापंतिरयाजयत्ततो वा इन्द्र इन्द्रोऽभवृत्तस्मादाहुरानुजाव्रस्यं यज्ञ इति स ह्येतेनाग्रेऽयंजतैष ह् वे कुणपंमत्ति यः सन्ने प्रंतिगृह्णातिं पुरुषकुणपमंश्वकुणपङ्गोर्वा अन्नय्याँन पान्नेणान्नम्बिभ्रंति यत्तन्न निर्णेनिजित ततोऽधि [38]

मलं जायत एकं एव यंजेतेको हि प्रजापंतिरार्श्रोद्वादंश् रात्रींदींख्यितः स्याद्वादंश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सरः प्रजापंतिः प्रजापंतिर्वावेष एष ह् त्वे जांयते यस्तप्सोऽधि जायते चतुर्धा वा एतास्तिस्रस्तिस्रो रात्रयो यद्वादंशोपसदो याः प्रथमा यज्ञं ताभिः सम्भरित या द्वितीयां यज्ञं ताभिरा रंभते [39]

यास्तृतीयाः पात्रांणि ताभिर्निर्णेनिक्ते याश्चंतुर्थीरिष् ताभिरात्मानंमन्तर्तः शुन्थते यो वा अस्य पृशुमित्तं मार्सर सौंऽित्त यः पुरोडाशंम्मस्तिष्कर् स यः परिवापम्पुरीष्र स य आज्यंम्मुज्ञान्र स यः सोम्र स्वेद्र सोऽिपं ह वा अस्य शीर्षण्यां निष्पदः प्रतिं गृह्णाति यो द्वांदशाहे प्रतिगृह्णाति तस्मौद्वादशाहेन न याज्यंम्पाप्मनो व्यावृंत्त्ये॥ [40]

नवंचत्वारिश्शते स्वाहैकान्नैकंविश्शतिश्व॥11॥

एकंस्मै स्वाहा द्वाभ्या स्वाहाँ त्रिभ्यः स्वाहां चृतुर्भ्यः स्वाहां पुश्चभ्यः स्वाहां षुद्धाः स्वाहां सप्तभ्यः स्वाहांऽष्टाभ्यः स्वाहां न्वभ्यः स्वाहां द्रशभ्यः स्वाहं वाद्रशभ्यः स्वाहां त्रयोद्रशभ्यः स्वाहां चतुर्दृशभ्यः स्वाहां पश्चद्रशभ्यः स्वाहां षोड्रशभ्यः स्वाहां सप्तद्रशभ्यः स्वाहां पश्चद्रशभ्यः स्वाहं षोड्रशभ्यः स्वाहां प्रप्तद्रशभ्यः स्वाहं षोड्रशभ्यः स्वाहां नवंविश्रात्ये स्वाहा नवंविश्रात्ये स्वाहेकान्न चंत्वारिश्राते स्वाहा नवंचत्वारिश्राते स्वाहेकान्न षष्ट्री स्वाहा नवंषष्ट्री स्वाहेकान्नाशीत्ये स्वाहा नवंषष्ट्री स्वाहं श्वताय स्वाहा द्राभ्याश्र श्वताभ्याश्र स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ [41]

एकंस्मै त्रिभ्यः पंश्राशत्॥12॥

एकंस्मै स्वाहाँ त्रिभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः स्वाहां स्प्ताभ्यः स्वाहां नवभ्यः स्वाहंकादशभ्यः स्वाहां त्रयोदशभ्यः स्वाहां पश्चदशभ्यः स्वाहां सप्तदशभ्यः स्वाहेकात्र विश्वर्ये स्वाहा नवंविश्वरये स्वाहेकात्र चंत्वारिश्वरो स्वाहा नवंचत्वारिश्वरो स्वाहेकात्र षृष्ट्ये स्वाहा नवंषष्ट्ये स्वाहेकात्राशीत्ये स्वाहा नवंषष्ट्ये स्वाहेकात्राशीत्ये स्वाहा नवंशीत्ये स्वाहेकात्र श्राताय स्वाहां श्राताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ [42]

द्वाभ्याः स्वाहां चतुर्भ्यः स्वाहां षुद्धाः स्वाहांऽष्टाभ्यः स्वाहां दशभ्यः स्वाहां द्वादशभ्यः स्वाहां चतुर्दशभ्यः स्वाहां षोड्रशभ्यः स्वाहां पिरश्वत्ये स्वाहांऽष्टादशभ्यः स्वाहां विरश्वत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वसमे स्वाहां॥ [43]

त्रिभ्यों ऽष्टाचत्वारि ऱ्शत्॥14॥

त्रिभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः स्वाहां सप्तभ्यः स्वाहां न्वभ्यः स्वाहं काद्रशभ्यः स्वाहां त्रयोद्रशभ्यः स्वाहां पश्चद्रशभ्यः स्वाहां सप्तद्रशभ्यः स्वाहं त्रयोद्रशभ्यः स्वाहां सप्तद्रशभ्यः स्वाहेकान्न विश्रयो स्वाहा नवंविश्रयो स्वाहेकान्न चंत्वारिश्रयो स्वाहा नवंविश्रयो स्वाहेकान्न चंत्वारिश्रयो स्वाहा नवंषष्ठ्ये स्वाहेकान्नाशीत्ये स्वाहा नवंशितये स्वाहेकान्न श्वाय स्वाहां श्वाय स्वाहां सर्वस्मे स्वाहां॥ [44]

चृतुर्भ्यः षण्णंवत्यै षोडंश॥15॥

चृतुर्भ्यः स्वाहाँ ऽष्टाभ्यः स्वाहाँ द्वाद्शभ्यः स्वाहां षोड्शभ्यः स्वाहां विश्शृत्यै स्वाहा षण्णंवत्यै स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वसमै स्वाहाँ॥ [45]

पुञ्चभ्यः पुञ्चनवत्यै चर्तुर्दश॥16॥

पृश्चभ्यः स्वाहां दुशभ्यः स्वाहां पश्चदुशभ्यः स्वाहां विश्शृत्ये स्वाहा पर्श्वनवत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ [46]

दुशभ्यो द्वावि १ शतिः ॥ 17॥

दुशभ्यः स्वाहां विश्शृत्ये स्वाहां त्रिश्शते स्वाहां चत्वारिश्शते स्वाहां पञ्चाशते स्वाहां षृष्ट्ये स्वाहां सप्तृत्ये स्वाहांऽशीत्ये स्वाहां नवृत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ [47]

विष्शृत्ये द्वादंश॥18॥

विष्शृत्यै स्वाहां चत्वारिष्शते स्वाहां षृष्ट्यै स्वाहांऽशीत्यै स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वसमै स्वाहां॥ [48]

पृश्चाशते द्वात्रिर्श्शत्॥19॥

पश्चाशते स्वाहां शताय स्वाहा द्वाभ्या १ शताभ्या १ स्वाहां त्रिभ्यः शतेभ्यः स्वाहां चतुभ्र्यः श्रतेभ्यः स्वाहां पश्चभ्यः श्रतेभ्यः स्वाहां पश्चभ्यः श्रतेभ्यः स्वाहां प्रम्थः श्रतेभ्यः स्वाहां श्रतेभ्यः स्वाहां श्रतेभ्यः श्रतेभ्यः श्रतेभ्यः

स्वाहां सहस्राय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ [49]

श्तायाष्टात्रि ५शत्॥20॥

श्रुताय स्वाहां सहस्राय स्वाहाऽयुतांय स्वाहां न्यंर्बुदाय स्वाहां प्रयुतांय स्वाहाऽर्बुदाय स्वाहा न्यंर्बुदाय स्वाहां न्यंर्बुदाय स्वाहां समुद्राय स्वाहां मध्यांय स्वाहाऽन्ताय स्वाहां परार्धाय स्वाहोषसे स्वाहा व्यंष्ट्रये स्वाहोदेष्यते स्वाहों स्वाहोदिताय स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहां सर्वस्मे स्वाहां॥ [50]

प्रजर्व ब्रह्मवादिनः किमेष वा आप्त आंदित्या उभयाः प्रजापंतिरन्वांयत्रिन्द्रो वे सदिङ्क्त्रो वे शिथिलः प्रजापंतिरकामयतात्रादः सा विराष्ट्रसावांदित्याँऽर्वाङ्कृतमा मेऽग्निना स्वाहाधिन्द्रखाँऽञ्चेतायं कृष्णायौपंधीभ्यो वन्स्पितंभ्यो विश्यतिः॥20॥ प्रजवं प्रजापंतिर्यदेखन्दोमन्तें हुवे सवाहमोपंधीभ्यो द्विचंत्वारिश्यात्॥42॥ प्रजव् सर्वसमे स्वाहाँ॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

व्याह स दंशीकवौंऽर्चितारः स एकंश्र॥1॥

प्रजवं वा एतेनं यन्ति यहंशममहंः पापावहीयं वा एतेनं भवन्ति यहंशममहर्यो वै प्रजवं यतामपंथेन प्रतिपद्यंते यः स्थाणु हिन्ति यो भ्रेषं न्येति स हीयते स यो वै दंशमेऽहं त्रविवाक्य उपहृन्यते स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह तमेवान्वारभ्य समंश्र्ते उथ यो व्याह सः [1]

हीयते तस्माँ इश्मेऽहंन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो खल्वां हुर्यज्ञस्य वे समृद्धेन देवाः सुंवर्गं लोकमांयन् यज्ञस्य व्यृद्धेना सुंरान्यरां भावयन्निति यत्खलु वे यज्ञस्य समृद्धं तद्यज्ञंमानस्य यद्यृद्धं तद्भातृं व्यस्य स यो वे दंशमेऽहंन्नविवाक्य उपहृन्यते स एवातिं रेचयति ते ये बाह्यां दशीकवंः [2]

स्युस्ते वि ब्रूंयुर्यदि तत्र न विन्देयुंरन्तःसद्साद्युच्यय्यँदि तत्र न विन्देयुंर्गृहपंतिना व्युच्यन्तद्युच्यंमेवाथ वा एतथ्संपराज्ञियां ऋग्भिः स्तुंवन्तीयं वै सर्पतो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदांनृचुस्तेनेय स्पंराज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यद्तोऽध्यंर्चितारंः [3]

तदुभयंमाष्वावरुध्योत्तिंष्ठामेति ताभिर्मनंसा स्तुवते न वा

इमामंश्वर्थो नाश्वंतरीर्थः सद्यः पर्याप्तमर्हित मनो वा इमा स्यः पर्याप्तमर्हित मनः परिभवितुमथ् ब्रह्मं वदन्ति परिमिता वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजू स्थ्यथैतस्यैवान्तो नास्ति यद्वह्य तत्प्रंतिगृण्त आ चंख्यीत स प्रंतिगरः॥ [4]

शक्वरीमित्येकंचत्वारि श्शच॥2॥

ब्रह्मवादिनों वदन्ति किं द्वांदशाहस्यं प्रथमेनाहृर्त्विजां यजमानो वृङ्क इति तेजं इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति प्राणानन्नाद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीनिमाल्लोणकानिति किं चंतुर्थेनेति चतुंष्पदः पृश्निति किम्पंश्रमेनेति पश्चांख्यराम्पङ्किमिति कि॰ षृष्ठेनेति षडृत्निति कि॰ संप्तमेनेति स्प्तपंदा॰ शक्वरीमितिं [5]

किर्मष्टमेनत्यष्टाख्वंरां गायत्रीमिति किं नंवमेनेतिं त्रिवृत् इं स्तोम्मिति किं दंशमेनेति दशांख्वरां विराज्मिति किमेकादशेनेत्येकांदशाख्वरां त्रिष्टुभ्मिति किं द्वांदशेनेति द्वादंशाख्वरां जर्गतीमित्येतावृद्वा अस्ति यावंदेतद्यावंदेवास्ति तदेषां वृङ्के॥ [6] ता त्रिचंत्वारि १शच॥ 3।

पुष वा आप्तो द्वांदशाहो यत्रंयोदशरात्रः संमानः ह्यंतदह्यंत्प्रांयणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यंतिरात्रो भवति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामार्थ्यं प्राणो वे प्रंथमोऽतिरात्रो व्यानो द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवात्राद्ये प्रतिं तिष्ठन्ति सर्वमायुंयन्ति य एवं विद्वाः सम्भयोदशरात्रमासंते तदांहुर्वाग्वा एषा वितंता [7]

यद्वांदशाहस्तां विच्छिंन्द्युर्यन्मध्येंऽतिरात्रं कुर्युरुंपदासुंका गृहपंतेर्वाक्स्यांदुपरिष्टाच्छन्दोमानाम्महावृतं कुर्वन्ति संततामेव वाचमवं रुन्द्दतेऽनुंपदासुका गृहपंतेर्वाग्भवित प्शवो व छन्दोमा अन्नम्महावृतय्यँदुपरिष्टाच्छन्दोमानां-म्महावृतं कुर्वन्तिं पृशुषुं चैवान्नाद्यं च प्रतिं तिष्ठन्ति॥ [8]

पृष्ठानि चतुंस्त्रि १शच॥४॥

आदित्या अंकामयन्तोभयौंर्लोकयोर्ऋध्रयामेति त एतं चंतुर्दशरात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनांयजन्त ततो वै त उभयौंर्लोकयोरार्ध्रवन्नस्मिश्श्र्यामुष्मिश्र्य्य य एवं विद्वारसंश्रतुर्दशरात्रमासंत उभयोरेव लोकयोर्ंऋध्रवन्त्य- स्मि इश्चामुष्मि ईश्च चतुर्दशरात्रो भंवति सप्त ग्राम्या ओषंधयः सप्तारण्या उभयीषामवंरुद्धौ यत्पंराचीनांनि पृष्ठानिं [9]

भवंन्त्यमुमेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति यत्प्रंतीचीनांनि पृष्ठानि भवंन्तीममेव तैर्लोकम्भि जंयन्ति त्रयस्त्रिष्शौ मध्यतः स्तोमौ भवतः साम्राज्यमेव गंच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव संमानानाम्भवन्त्यतिरात्राव्यभितों भवतः परिगृहीत्यै॥ [10]

आर्धुवन्त्र्यहाभ्यामस्मिन्थ्संविवधृत्वाय प्रतिष्ठित्या एकंत्रि शच॥५॥

प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा अन्वायन्तानांदित्याश्चं प्रश्वश्चान्वायन्ते देवा अंब्रुवन् यान्पशूनुपाजीविष्म् त इमें उन्वाग्मन्निति तेभ्यं एतं चंतुर्दशरात्रम्प्रत्यौहन्त आंदित्याः पृष्ठेः सुंवर्गं लोकमारोहन्त्र्यहाभ्यांमस्मिल्लौंक प्रशून्प्रत्यौहन्पृष्ठेरांदित्या अमुष्मिल्लौंक आर्ध्रुवन्त्र्यहाभ्यांमस्मिन् [11]

लोके प्रावो य एवं विद्वा र संश्चतुर्दशरात्रमासंत उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रवन्त्यस्मि इश्चामुष्मि ईश्च पृष्ठेरेवामुष्मिं ह्याँक ऋंध्रुवन्ति त्र्यहाभ्यांमस्मिह्याँके ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहो भंवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिख्यं गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहिन्त् यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायं [12]

ओजो वै वीर्यम्पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो दंधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहद्गभ्यामेव यन्त्यथां अनयांरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्चसायंनी स्रुती ताभ्यामेव स्वंवर्गं लोकं यंन्ति पराञ्चो वा एते स्वगं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनांनि पृष्ठान्यंप्यन्ति प्रत्यञ्चाहो भवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोलीकयोर्ंऋद्धोत्तिष्ठन्ति चतुर्दशैतास्तासां या दश् दशांख्यरा विराडन्नं विराङ्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धते याश्चतंस्रश्चतंस्रो दिशो दिख्येव प्रति तिष्ठन्त्यतिरान्नाव्यभितो भवतः परिगृहीत्य॥ [13]

अन्तरिंख्यमिन्द्रियस्यैकंश्र॥६॥

इन्द्रो वै सृद्दृश्वतांभिरासीथ्म न व्यावृतंमगच्छ्थ्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतम्पंश्चदशरात्रम्प्रायंच्छ्तमाहंर्त् तेनांयजत् ततो वै सोऽन्याभिर्देवतांभिर्व्यावृतंमगच्छ्द्य एवं विद्वा १ सं: पश्चदशरात्रमासंते व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छन्ति ज्योतिगौरायुरिति त्र्यहो भंवतीयं वाव ज्योतिंर्न्तरिंख्यम् [14]

गौर्सावायुंरेष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्त्यसंत्रं वा एतद्यदंछन्दोमय्यँच्छंन्दोमा भवंन्ति तेनं स्त्रन्देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्थते पृश्रूञ्छंन्दोमैरोजो वा वीर्यम्पृष्ठानिं पृश्ववंश्छन्दोमा ओर्जस्येव वीर्ये पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति पश्चदशरात्रो भवति पश्चदशो वज्रो वर्ज्ञमेव भ्रातृंव्येभ्यः प्र हंरन्त्यतिरात्राविभेतों भवत इन्द्रियस्य परिगृहीत्यै॥ [15]

गुच्छुन्त्युग्निष्टुतां पाप्मानृन्निर्न्तरिख्यल्लांकम्प्रजाये द्वे चं॥७॥

इन्द्रो वै शिंथिल इवाप्रंतिष्ठित आसीत्सोऽसुरेभ्योऽबिभेत्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतम्पंश्चदशरात्रं वज्रम्प्रायंच्छ्त् तेनासुरान्पराभाव्यं विजित्य श्रियंमगच्छदग्निष्टृतां पाप्मानं निरंदहत पश्चदशरात्रेणौजो बलंमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नंधत् य एवं विद्वा स्संः पश्चदशरात्रमासंते भ्रातृंव्यानेव पंराभाव्यं विजित्य श्रियं गच्छन्त्यग्निष्टुतां पाप्मानं निः [16]

दहुन्ते पुश्रुदशरात्रेणौजो बर्लमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दंधत एता एव पंशुव्याः पश्चंदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽ- र्धमास्त्रः संवथ्सर आँप्यते संवथ्सरम्प्रश्वोऽनु प्र जांयन्ते तस्मात्पश्च्यां एता एव सुंवर्गाः पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमास्त्रशः संवथ्सर आँप्यते संवथ्सरः सुंवर्गो लोकस्तस्मांथ्सुवर्गां ज्योतिर्गोरायुरितिं त्र्यहो भेवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिख्यम् [17]

गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहिन्त् यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवध्त्वायौजो व वीर्यम्पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो देधते बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्तीयं वाव रथन्त्रम्सौ बृहद्गभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते व यज्ञस्यां असायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकम् [18]

यन्ति पराश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पराचीनांनि पृष्ठान्यंपयन्ति प्रत्यङ्क्यहो भेवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पश्चंदशैतास्तासां या दश् दशाँख्वरा विराडन्नं विराङ्किराजैवान्नाद् मवं रुन्धते याः पश्च पश्च दिशों दिख्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यतिरात्राव्भितों भवत इन्द्रियस्यं वीर्यस्य प्रजायैं

पशूनाम्परिंगृहीत्यै॥ [19]

पुतथ्सुप्तत्रि∜श्चच॥8॥

प्रजापंतिरकामयतात्रादः स्यामिति स एतश् संप्तदशरात्रमंपश्यत्तमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै सौंऽन्नादोऽभवद्य एवं विद्वाश्संः सप्तदशरात्रमासंतेऽन्नादा एव भंवन्ति पश्चाहो भंवति पश्च वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धतेऽसंत्रं वा एतत् [20]

यदंछन्दोमय्यँच्छंन्दोमा भवंन्ति तेनं स्त्रन्देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्थते पृशूञ्छंन्दोमेरोजो वे वीर्यम्पृष्ठानिं पृश्वंश्छन्दोमा ओर्जस्येव वीर्यं पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भंवति सप्तदशः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यां अतिरात्राविभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिंगृहीत्यै॥ [21]

वृञ्जते ब्रह्म चान्नंश्च सुवर्गमृते सुंवर्गत्रयोवि श्शतिश्च॥ १॥

सा विराङ्विक्रम्यांतिष्ठद्भह्मंणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा अंकामयन्तोभय् सं वृंश्चीमहि ब्रह्म चान्नं चेति त एता विर्शातिर रात्रीरपश्यन्ततो वै त उभय् समंवृञ्जत ब्रह्म चान्नं च ब्रह्मवर्चसिनौंऽन्नादा अंभवन् य एवं विद्वारसं एता आसंत उभयंमेव सं वृंञ्जते ब्रह्म चान्नं च [22]

ब्रह्मवर्चिसनौँ उन्नादा भंवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव नाना प्रति तिष्ठन्ति विश्वा वे पुरुषो दश हस्त्यां अङ्गुलयो दश पद्या यावांनेव पुरुषस्तमास्वोत्तिष्ठन्ति ज्योतिगौरायुरिति त्र्यहा भंवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तरिख्यं गौर्सावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भंवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गम् [23]

लोकम्भ्यारोहिन्त् यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवध्त्वायौजो वै वीर्यम्पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो दंधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथंत्रम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथों अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्रसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यन्ति पराश्रो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहिन्त् ये पंराचीनांनि पृष्ठान्यंप्यन्तिं प्रत्यङ्क्ष्यहो भंवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोरं ऋद्धोत्तिष्ठन्त्यतिरात्राविभतों भवतो ब्रह्मवर्चसस्यान्नाद्यंस्य

परिंगृहीत्यै॥ [24]

गृह्णन्त् दिवाकीर्त्येनैवोभयतो नाप्रंतिष्ठिता आसंत एकंवि॰शतिश्च॥10॥

असावांदित्यों ऽस्मिल्लांक आंसीतां देवाः पृष्ठेः पंरिगृह्यं सुवर्गं लोकमंगमयन्परेरवस्तात्पर्यंगृह्णन्दिवाकीत्र्यंन सुवर्गे लोके प्रत्यंस्थापयन्परैः प्रस्तात्पर्यंगृह्णन्युष्ठेरुपावांरोह्न्थ्स वा असावांदित्योऽमुष्मिल्लांके परेरुभ्यतः परिगृहीतो यत्पृष्ठानि भवन्ति सुवर्गमेव तैर्लोकं यजमाना यन्ति परेरवस्तात्परिं गृह्णन्ति दिवाकीर्त्यंन [25]

सुवर्गे लोके प्रतिं तिष्ठन्ति परैंः प्रस्तात्परिं गृह्णन्ति पृष्ठेरुपावंरोहन्ति यत्परे प्रस्तान्न स्युः परांश्वस्सुवर्गाक्षोकान्निष्पंद्येर्न् यद्वस्तान्न स्युः प्रजा निर्देहेयुर्भितों दिवाकीर्त्यम्परंःसामानो भवन्ति सुवर्ग पृवैनां लोंक उंभ्यतः परिं गृह्णन्ति यजंमाना व दिवाकीर्त्य संवथ्सरः परंःसामानोऽभितों दिवाकीर्त्यं सामानो भवन्ति संवथ्सर प्रवोभ्यतः [26]

प्रतिं तिष्ठन्ति पृष्ठं वै दिंवाकीृर्त्यम्पार्श्वे परंःसामानोऽभितों

परिंगृहीत्यै॥ [29]

उप ग्रह्मिडांमाशिषो द्वात्रि५ंशच॥11॥

अर्वाङ्यज्ञः सं क्रांमत्वमुष्मादिध माम्भि। ऋषीणां यः पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा विष्कंन्धं तस्मिन् हीयतां योंऽस्मान्द्वेष्टिं। शरीरं यज्ञशम्लं कुसीदं तस्मिन्थ्सीदतु योंऽस्मान्द्वेष्टिं। यज्ञं यज्ञस्य यत्तेज्ञस्तेन सं क्रांम माम्भि। ब्राह्मणानृत्विजो देवान् यज्ञस्य तपंसा ते सवाहमा हुंवे। इष्टेनं पक्षमुपं [30]

ते हुवे स्वाहम्। सन्ते वृञ्जे सुकृतः सम्प्रजाम्पृश्न्।
प्रैषान्थ्सांमिधेनीरांघारावाज्यंभागावाश्रुंतम्प्रत्याश्रुंतमा
शृंणामि ते। प्रयाजान्याजान्थ्स्वष्टकृतमिडांमाशिष आ वृंञ्जे
सुवंः। अग्निनन्द्रेण सोमेन सरंस्वत्या विष्णुंना देवतांभिः।
याज्यानुवाक्यांभ्यामुपं ते हुवे स्वाहं यज्ञमा दंदे ते वषंद्वृतम्।
स्तुतः शस्त्रम्प्रंतिग्रं ग्रह्मिडांमाशिषंः [31]

आ वृंश्चे सुर्वः। पृत्नीसंयाजानुपं ते हुवे सवाहर संमिष्टयजुरा दंदे तवं। पृश्रून्थ्सृतम्पुरोडाशान्थ्सवंनान्योत यज्ञम्। देवान्थ्सेन्द्रानुपं ते हुवे सवाहमृग्निमुंखान्थ्सोमंवतो

ये च विश्वे॥ [32]

भुवंश्चत्वारिं च॥12॥

भूतम्भव्यंम्भविष्यद्वष्ट्थ्स्वाह्य नम् ऋक्साम् यजुर्वष्ट्थ्स्वाह्य नमो गायत्री त्रिष्टुज्जगंती वष्ट्थ्स्वाह्य नमोः पृथिव्यंन्तिरंख्यं द्यौर्वष्ट्थ्स्वाह्य नमोऽग्निर्वायः सूर्यो वष्ट्थ्स्वाह्य नमेः प्राणो व्यानोऽपानो वष्ट्थ्स्वाह्य नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वष्ट्थ्स्वाह्य नमेः पिता पुत्रः पौत्रो वष्ट्थ्स्वाह्य नमो भूर्भुवःसुवर्वष्ट्थ्स्वाह्य नमेः॥ [33]

अग्निष्टोमो विंशत्वष्टादंश च॥13॥

आ में गृहा भंवन्त्वा प्रजा म् आ मां युज्ञो विंशतु वीर्यावान्। आपों देवीर्यज्ञिया मा विंशन्तु सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ मे ग्रहों भवत्वा पुंरोरुक्स्तुंतश्स्त्रे मा विंशता स्मीचौं। आदित्या रुद्रा वसंवो मे सदस्याः सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ मांग्निष्टोमो विंशतूक्थ्यंश्चातिरात्रो मा विंशत्वापिशर्वरः। तिरोअंह्रिया मा सुहुंता आ विंशन्तु सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्॥ [34]

ब्राह्मणेनैकंश्च॥14॥

अग्निना तपोऽन्वंभवद्वाचा ब्रह्मं मणिनां रूपाणीन्द्रंण देवान् वार्तेन प्राणान्थ्सूर्येण द्याश्चन्द्रमंसा नख्वंत्राणि यमेनं पितृत्राज्ञां मनुष्यांन्फलेनं नादेयानंजगरेणं सप्पान्व्याप्रेणांरण्यान्पशूञ्छ्येनेनं पत्तित्रणो वृष्णाश्वांनृष्भेण् गा बस्तेनाजा वृष्णिनावींर्व्वीहिणान्नांनि यवेनौषंधीर्न्यग्रोधेन वनस्पतींनुदुम्बरेणोर्जंङ्गायित्रया छन्दा स्ति त्रिवृता स्तोमांन्ब्राह्मणेन् वाचम्॥ [35]

पुरुरूपाय स्वाहा दर्श च॥15

स्वाह्मधिमाधीताय स्वाह्म स्वाहाधीतम्मनंसे स्वाह्म स्वाह्म मनंः प्रजापंतये स्वाह्म काय स्वाह्म कस्मै स्वाहां कत्मस्मै स्वाहादित्ये स्वाहादित्ये मृद्धौ स्वाहादित्ये सुमृडीकाये स्वाह्म सर्गस्वत्ये स्वाह्म सर्गस्वत्ये बृह्त्यौ स्वाह्म सर्गस्वत्ये पावकाये स्वाह्म पूष्णे स्वाह्म पूष्णे प्रंपथ्यांय स्वाह्म पूष्णे न्रन्धिषाय स्वाह्म त्वष्टे स्वाह्म त्वष्टे तुरीपांय स्वाह्म त्वष्टे पुरुरूपांय स्वाह्म विष्णंवे स्वाह्म विष्णंवे निभूयपाय स्वाह्म सर्वस्मै स्वाहा॥ [36]

पार्श्वाभ्याष्ट्र स्वाहां मुज्जभ्यः स्वाहा षद्वं॥16॥

दुद्धः स्वाह्य हर्नूभ्या स्वाह्य स्वाह्य स्वाह्य मुखांय स्वाह्य नासिंकाभ्या स्वाह्य स्वाह्य स्वाह्य कर्णांभ्या स्वाह्य पार्यंभ्यः पख्यमंभ्यः स्वाह्यं व्यार्थंभ्यः पख्यमंभ्यः स्वाह्यं श्रीर्ष्णे स्वाह्यं भ्रूभ्या स्वाह्यं लूलाटांय स्वाह्यं मूर्भे स्वाह्यं मस्तिष्कांय स्वाह्यं केशेंभ्यः स्वाह्यं वहांय स्वाह्यं ग्रीवाभ्यः स्वाह्यं स्कन्थेभ्यः स्वाह्यं कीकंसाभ्यः स्वाह्यं पृष्टीभ्यः स्वाह्यं पाज्यस्यांय स्वाह्यं पार्श्वाभ्या स्वाह्यं [37]

अश्सौभ्याश् स्वाहां दोषभ्याश् स्वाहां बाहुभ्याश् स्वाहा जङ्गौभ्याश् स्वाहा श्रोणीभ्याश् स्वाहोरुभ्याश् स्वाहाँष्ठीवन्धाश् स्वाहा जङ्गौभ्याश् स्वाहां भूसदे स्वाहां शिखण्डेभ्यः स्वाहां वालधानांय स्वाहाण्डाभ्याश् स्वाहां शेपांय स्वाहा रेतंसे स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहां प्रजनंनाय स्वाहां पुद्धः स्वाहां शुफेभ्यः स्वाहा लोमभ्यः स्वाहां त्वचे स्वाहा लोहिताय स्वाहां माश्साय स्वाहा स्नावंभ्यः स्वाहास्थभ्यः स्वाहां मुजभ्यः स्वाहाङ्गैभ्यः स्वाहात्मने स्वाहा

सर्वस्मै स्वाहाँ॥ [38]

रूपाय स्वाहा द्वे चं॥17॥

अञ्चेताय स्वाहां शितिपये स्वाहां शितिपदे स्वाहां शितिककुदे स्वाहां शितिप्ष्ठाय स्वाहां शित्यश्माय स्वाहां पुष्पकर्णाय स्वाहां शित्योष्ठाय स्वाहां शितिभवे स्वाहां शितिभमदे स्वाहां श्वेतानूंकाशाय स्वाहां शितिभवे स्वाहां ललामाय स्वाहासिंतज्ञवे स्वाहां कृष्णैताय स्वाहां रोहितैताय स्वाहांरुणैताय स्वाहेदशांय स्वाहां कीदशांय स्वाहां तादशांय स्वाहां सदशांय स्वाहां विसंदशाय स्वाहा सुसंदृशाय स्वाहां रूपाय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ [39]

कृष्णाय पद्गंत्वारिश्शत्॥18॥

कृष्णाय स्वाहां श्वेताय स्वाहां पिशंगांय स्वाहां सारंगांय स्वाहां रुणाय स्वाहां गौराय स्वाहां बुभ्रवे स्वाहां नकुलाय स्वाहा रोहिताय स्वाहा शोणांय स्वाहां श्यावाय स्वाहां श्यामाय स्वाहां पाकुलाय स्वाहां सुरूपाय स्वाहानुंरूपाय स्वाहा विरूपाय स्वाहा सरूपाय स्वाहां प्रतिरूपाय स्वाहां

श्वलांय स्वाहां कम्लाय स्वाहा पृश्नंये स्वाहां पृश्ञिस्क्थाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ [40]

ओषंधीभ्यश्चतुंर्वि श्शतिः॥19॥

ओषंधीभ्यः स्वाह्य मूलेंभ्यः स्वाह्य तूलेंभ्यः स्वाह्य काण्डेंभ्यः स्वाह्य वल्शेंभ्यः स्वाह्य पुष्पेंभ्यः स्वाह्य फलेंभ्यः स्वाहां गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावंपन्नेभ्यः स्वाह्य शयांनेभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ [41]

वनस्पतिभ्यः स्कन्धौभ्यः शिष्टायं रिक्ताय पद्गंत्वारि श्रात्॥20॥

वन्स्पतिंभ्यः स्वाहा मूलेंभ्यः स्वाहा तूलेंभ्यः स्वाहा प्राणिंभ्यः स्वाहा श्रिष्टायः स्वाहां शिष्टायः स्वाहातिंशिष्टायः स्वाहा परिंशिष्टायः स्वाहा संशिष्टायः स्वाहा परिंशिष्टायः स्वाहा संशिष्टायः स्वाहा परिंशिष्टायः स्वाहारिंकायः स्वाहा परिंशिष्टायः स्वाहारिंकायः स्वाहा परिंकायः स्वाहारिंकायः स्वाहा परिंकायः स्वाहाः परिंकायः स्वाहाः सर्वस्मै स्वाहाः॥ [42]

बृह्स्पतिः श्रद्यथा वा ऋख्या वै प्रजापितिर्येनयेन द्वे वाव देवसुत्रे अदित्या अंकामयन्त सुवर्गवँसिष्ठस्सवँथ्सरायं

सुवर्गय्यं सुत्रम्ब्रह्मवादिनोंऽतिरात्रो ज्योतिष्टोमं मेषः कूप्याँभ्योऽज्यो यो नमों मयोभूः किः स्विदम्बे भूः प्राणायं सिताय द्वावि शितः॥22॥ बृह्स्पतिः प्रतितिष्ठन्ति वै देशरात्रेणं सुवर्गं यो अर्वन्तं भूस्त्रिपंश्चाशत्॥53॥ बृह्स्पतिस्सर्वस्मे स्वाहाँ॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

असावायुंराभ्यामेव पश्चंचत्वारि १शच॥1॥

बृह्स्पतिरकामयत् श्रन्मे देवा दधीर्न्गच्छेयम्पुरोधामिति स एतं चंतुर्वि शतिरात्रमंपश्यत्तमाहंरतेनांयजत् ततो व तस्मै श्रद्देवा अद्धतागंच्छत्पुरोधाय्यँ एवं विद्वा श्रसंश्चतुर्वि शतिरात्रमासंते श्रदेभ्यो मनुष्यां दधते गच्छंन्ति पुरोधाञ्चोतिर्गीरायुरितिं त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिखं गौरसावार्युः [1]

इमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भेवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्त्यसंत्रुं वा एतद्यदंछन्दोमय्यँच्छन्दोमा भवन्ति तेनं सुत्रन्देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पुशूञ्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पृशवंश्छन्दोमा ओर्जस्येव वीर्ये पृशुषु प्रितिं तिष्ठन्ति बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्तीयं वाव रथन्त्रम्सौ बृहदाभ्यामेव [2]

यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति चतुर्विश्वातिरात्रो भंवित चतुर्विश्वातिर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विश्वात्यख्वरा गायत्री गांयत्री ब्रह्मवर्चसङ्गांयित्रियेव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धतेऽतिरात्राव्भितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ [3]

मुनुष्यंस्य मध्यतः पुशवस्ताभ्यांमेव संबँथ्सुरश्चतुंर्वि १शतिश्च॥2॥

यथा वै मंनुष्यां एवं देवा अग्रं आस्नतेंऽकामय्न्तावंर्तिम्पाप्म दैवी १ स्१सदं गच्छेमेति त एतं चंतुर्वि १ शितरात्रमंपश्यन्तमाहं ततो वै तेऽवंर्तिम्पाप्मानंम्मृत्युमंपहत्य दैवी १ स्१सदंमगच्छन् य एवं विद्वा १ सश्चतुर्वि १ शिर्ते विद्वा १ पाप्मानंमपहत्य श्रियं गच्छन्ति श्रीर्हि मंनुष्यंस्य [4] पृष्ठाः षड्हो भेवति षड्वा ऋतवः संवथ्स्रस्तम्मासां अर्धमासा ऋतवः प्रविश्य देवी स् स्सदंमगच्छ्न् य एवं विद्वा स्सक्षतुर्वि स्शतिरात्रमासंते संवथ्स्रमेव प्रविश्य वस्यंसी स् स्सदं गच्छन्ति त्रयंस्रयस्त्रि स् शा अवस्तौद्भवन्ति त्रयंस्रयस्त्रि स् शाः प्रस्तौत्रयस्त्रि स् शेरेवोभ्यतोऽवंति म्पाप्मानं मप् देवी स् सस्सदं ममध्यतः [5]

दैवीं स॰सञ्चोतिंरतिरात्रो भंवति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात

गुच्छुन्ति पृष्ठानि हि देवी स्र सञ्जामि वा एतत्कुंविन्ति यत्रयंस्रयस्त्रि शा अन्वश्चो मध्येऽनिं रुक्तो भवित् तेनाजाम् यूर्ध्वानि पृष्ठानि भवन्त्यूर्ध्वाश्छं न्दोमा उभाभ्या र रूपाभ्या र सुवर्गं लोकं यन्त्यसंत्रुं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छं न्दोमा भविन्ति तेन स्त्रन्देवता एव पृत्छेरवं रुन्धते प्राक्र्यं न्दोमेरोजो व वीर्यम्पृष्ठानि प्रावः [6] छन्दोमा ओजंस्येव वीर्यं पृशुषु प्रति तिष्ठन्ति

छुन्दोमा ओजस्येव वीये पृशुषु प्रति तिष्ठन्ति त्रयंस्रयस्त्रिष्शा अवस्तौद्भवन्ति त्रयंस्रयस्त्रिष्शाः प्रस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो वे त्रयस्त्रिष्शा आत्मा पृष्ठान्यात्मनं एव तद्यजंमानाः शर्म नह्यन्तेऽनौत्ये बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायंनी स्नुती ताभ्यांमेव [7]

सुवर्गं लोकं यन्ति पराश्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहिन्ति ये पंराचीनांनि पृष्ठान्युंपयन्तिं प्रत्यङ्ख्यंडहो भंवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयों लोंकयोर्ंऋद्धोत्तिष्ठन्ति त्रिवृतोऽधि त्रिवृतम्पं यन्ति स्तोमांना सम्पंत्ये प्रभवाय ज्योतिंरग्निष्टोमो भंवत्ययं वाव स ख्ययोऽस्मादेव तेन ख्ययान्न यंन्ति चतुर्वि शतिरात्रो भंवति चतुंर्वि शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः स्वगी लोकः संवथ्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्वि शत्यख्यरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैव ब्रंह्मवर्चसमवं रुन्धतेऽतिरात्रावभितों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिंगृहीत्यै॥ [8]

ओषंधीस्सबँथ्सुर एवावं प्रतिष्ठायु व्यतिषुक्तैकान्नपंश्चाशर्च॥३॥

ऋख्या वा इयमंलोमकांसीथ्साकांमयतौषंधीभिर्वनस्पतिंभिः प्र जांयेयेति सैतास्त्रिष्शत्ष् रात्रीरपश्यत्ततो वा इयमोषंधीभिर्वनस्पतिंभिः प्राजांयत् ये प्रजाकांमाः पशुकांमाः स्युस्त एता आंसीर्न्प्रैव जांयन्ते प्रजयां पशुभिरियं वा अंख्युध्यथ्सैतां विराजमपश्यत्तामात्मन्धित्वान्नाद्य [9]

वनस्पतींन्प्रजाम्पशून्तेनांवर्धत सा जेमानंम्महिमानंमगच्छद्य

एवं विद्वा १ सं एता आसंते विराजंमेवात्मन्धित्वा- ऽन्नाद्यमवं

रु-थते वर्धन्ते प्रजयां पृशुभिर्जेमानंम्मिह्मानं गच्छन्ति ज्योतिरितरात्रो भवित सुवर्गस्यं लोकस्यानं- ख्यात्ये पृष्ठाः षड्हो भविति षड्वा ऋतवः षद्वृष्ठानिं पृष्ठेरेवर्तूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव [10]

प्रतिं तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिष्शात्रयस्त्रिष्शम्पं यन्ति यज्ञस्य संतत्या अथौ प्रजापितवै त्रयस्त्रिष्शः प्रजापितमेवा रंभन्ते प्रतिष्ठित्ये त्रिण्वो भवित् विजित्या एकविष्शो भवित प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दंधते त्रिवृदंग्निष्टुद्वंवित

रुन्धते सप्तद्शो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविष्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो

पाप्मानंमेव तेन निर्देहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृत्तेजं एवात्मन्दंधते

पश्चदश इंन्द्रस्तोमो भंवतीन्द्रियमेवावं [11]

रुचंमेवात्मन्दंधते चतुर्विष्शो भंवति चतुर्विष्शितिरर्धमासाः संवथ्मरः संवथ्मरः सुंवर्गो लोकः संवथ्मर एव सुंवर्गे लोके प्रतिं तिष्ठन्त्यथों एष वै विषूवान् विषूवन्तों भवन्ति य एवं विद्वार्थ्सं एता आसंते चतुर्विष्शात्पृष्ठान्युपं यन्ति संवथ्मर एव प्रतिष्ठायं [12]

देवतां अभ्यारोहिन्त त्रयिश्विष्शात्रंयिश्विष्शमुपं यन्ति त्रयंश्विष्शद्दे देवतां देवतांस्वेव प्रति तिष्ठन्ति त्रिण्वो भवतीमे वै लोकािश्विण्व पृष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति द्वावेकिविष्शौ भवतः प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्दंधते बहवं षोडिशिनों भवन्ति तस्माद्दहवं प्रजासु वृषांणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति तस्मादियमोषधीभिर्वनस्पतिंभिर्व्यतिषक्ता [13]

व्यतिषज्यन्ते प्रजयां पृशुभिर्य एवं विद्वार्स एता आस्तेऽक्रृंप्ता वा एते सुंवर्गं लोकं यंन्त्युचावचान् हि स्तोमांनुप्यन्ति यदेत ऊर्ध्वाः क्रुप्ताः स्तोमा भवन्ति क्रुप्ता एव सुंवर्गं लोकं यंन्त्युभयोरेभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिष्शदेतास्त्रिष्शदंख्यरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्थतेऽतिरात्रावभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिगृहीत्यै॥ [14]

गुच्छुन्ति युन्ति त्रिष्शदंख्यरा द्वाविषंशतिश्च॥४॥

प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा येनयेन छन्दसानु प्रायुं अत तेन नाप्नुंवन्त एता द्वात्रिर्श्यत्र रात्रीरपश्यन् द्वात्रिर्श्यदख्यरानुष्टुगानुंष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजापंतिमास्वाभ्यारुद्धं सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वार्श्सं एता आसंते द्वात्रिर्श्यदेता द्वात्रिर्श्यदख्यरानुष्टुगानुंष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजापंतिमास्वा श्रियं गच्छन्ति [15]

श्रीर्हि मंनुष्यंस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिर्श्यदेता द्वात्रिर्श्यदेखरानुष्टुग्वागंनुष्टुप्सर्वामेव वाचंमाप्नुवन्ति सर्वे वाचो वंदितारों भवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छंन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भंवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तरिरख्यं गौर्सावायुं- रिमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भंवन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भंवन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भंवन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भंवन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भंवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति बृहद्रथंतराभ्यां यन्ति [16]

इयं वाव रंथंतरम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यां असायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति पराँश्रो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहिन्त् ये परांचस्र्यहानुंपयिन्तिं प्रत्यङ्ग्राहो भविति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ंऋद्धोत्तिष्ठिन्त् द्वात्रिर्श्यदेतास्तासां यास्त्रिर्शित्रेश्यदंख्यरा विराडन्नं विराडिवराजैवान्नाद्यमवं रुन्थते ये द्वे अहोरात्रे एव ते उभाभ्यार्श् रूपाभ्यार्श् सुवर्गं लोकं यंन्त्यतिरान्नाविभितों भवतः परिगृहीत्यै॥ [17]

अहुरुन्नेष्वंवान्तरः षोडंश सुह सुप्तदंश च॥5॥

द्वे वाव देवस्त्रे द्वांदशाहश्चेव त्रंयस्निश्शद्हश्च य एवं विद्वाश्संस्रयस्निश्शद्हमासते साख्यादेव देवतां अभ्यारोहिन्त् यथा खलु वे श्रेयांन्भ्यारूढः कामयंते तथां करोति यद्यंवविध्यंति पापीयान्भवति यदि नाव्विध्यंति सद्द्य एवं विद्वाश्संस्रयस्निश्शद्हमासंते वि पाप्मना भ्रातृंत्र्येणा वर्तन्तेऽहुर्भाजो वा एता देवा अग्र आहंरत्र् [18]

अह्रेकोऽभंजताह्रेक्स्ताभिवै ते प्रबाहुंगार्ध्रुवन् य एवं विद्वारसंस्रयस्रिरशदहमासंते सर्व एव प्रबाहुंगृध्रुवन्ति सर्वे ग्रामंणीयम्प्राप्नुंवन्ति पश्चाहा भंवन्ति पश्च वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठन्त्यथो पश्चांख्वरा पृङ्किः पाङ्को यज्ञ यज्ञमेवावं रुन्धते त्रीण्यांश्विनानिं भवन्ति त्रयं इमे लोका एषु [19]

पुव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि तान्येवावं रुन्थते विश्वजिद्धंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धौ सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिजित्यै वाग्वे द्वांदशाहो यत्पुरस्तौद्वादशाहमुंपेय् वाचमुपेयुरुपदासुंकेषां वाक्स्यांदुपरिष्टाद्वादशाहमुपं यन्त्याप्तामेव वाचमुपं यन्ति तस्मांदुपरिष्टाद्वाचा वंदामोऽवान्त्रम् [20]

वै देशरात्रेणं प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् यद्दंशरात्रो भवंति प्रजा एव तद्यजंमानाः सृजन्त एता ह वा उंदङ्कः शौल्बायनः स्त्रस्यर्धिम्वाच् यद्दंशरात्रो यद्दंशरात्रो भवंति स्त्रस्यर्धा अथो यदेव पूर्वेष्वहं सु विलोम क्रियते तस्यैवेषा शान्तिर्धानीका वा एता रात्रयो यजमाना विश्वजित्सहातिरात्रेण पूर्वाः षोडंश सहातिरात्रेणोत्तराः षोडंश य एवं विद्वा संस्रयस्त्रि शब्हमासंत ऐषां द्यनीका

प्रजा जांयतेऽतिरात्रावभितों भवतः परिंगृहीत्यै॥ [21]

अतिरात्र ओर्जस्येव षद्गिर्श्शच॥६॥

आदित्या अंकामयन्त सुवर्गं लोकिमियामेति ते सुंवर्गं लोकं न प्राजानन्न सुंवर्गं लोकमायन्त एतर षिट्निरशद्रात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनायजन्त ततो वै ते सुंवर्गं लोकम्प्राजानन्थ्सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वारसंः षिट्निरशद्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकम्प्र जानन्ति सुवर्गं लोकं यन्ति ज्योतिरतिरात्रः [22]

भ्वति ज्योतिरेव पुरस्तौद्दधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पड्हा भवन्ति षड्घा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्ति चत्वारों भवन्ति चतंस्रो दिशों दिख्य्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यसंत्रं वा एतद्यदंछन्दोमय्यँच्छंन्दोमा भवंन्ति तेनं स्त्रन्देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्व्यंन्दोमैरोजो वै वीर्यम्पृष्ठानिं पृश्वंश्वरुन्दोमा ओजंस्येव [23]

वीर्ये पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति षद्गिश्शद्रात्रो भंवति षद्गिश्रेशदख्यरा बृह्ती बार्ह्ताः पृशवों बृह्त्यैव पृशूनवे रुन्थते बृह्ती छन्देसार् स्वाराज्यमाश्रुताश्रुवते स्वाराज्यं य एवं विद्वा १ संः षिट्न १ श्रद्धात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यंन्त्यतिरात्राविभितों भवतः सुवर्गस्यं लोकस्य परिगृहीत्यै॥ [24]

वर्ज्र आत्मन्य्रजया द्वाविर्श्शतिश्च॥७॥

वसिष्ठो हृतपुंत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजाम्भि सौदासान्भवयमिति स एतमेकस्मान्नपश्चाशमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनांर ततो वै सोऽविंन्दत प्रजाम्भि सौदासानंभवद्य एवं विद्वाश्सं एकस्मान्नपश्चाशमासंते विन्दन्ते प्रजाम्भि भ्रातृंव्यान्भवन्ति त्रयंस्त्रिवृतौंऽग्निष्टोमा भवन्ति वर्ज्ञस्यैव मुख्श् सश् श्यंन्ति दशं पश्चद्शा भवन्ति पश्चद्शो वर्ज्जः [25]

वर्ज्रमेव भ्रातृं व्येभ्यः प्र हंरन्ति षोडशिमद्दंशममहंभविति वर्ज्ज एव वीर्यं दधित द्वादंश सप्तद्शा भंवन्त्यन्नाद्यस्यावं रुद्धा अथो प्रैव तैर्ज्ञांयन्ते पृष्ठमः षड्हो भंविति षड्वा ऋतवः षद्धानिं पृष्ठेरेवर्तून्नवारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रिते तिष्ठन्ति द्वादंशैकविश्शा भंवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचे वतन्तं शोद्धाने अवस्ति विनिन्ते स्वादंशिकानि

द्धते बहवंः षोड्शिनों भवन्ति विजित्यै षडाँश्विनानिं

भवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यूनातिरिक्ता वा एता रात्रंय ऊनास्तद्यदेकंस्यै न पंश्चाशदितिरिक्तास्तद्यद्भूयंसीर्ष्टाचंत्व ऊनाच् खलु वा अतिरिक्ताच प्रजापंतिः प्राजायत् ये प्रजाकांमाः पृशुकांमाः स्युस्त एता आंसीर्न्प्रेव जायन्ते प्रजयां पृशुभिंवराजो वा एष युज्ञो यदेकस्मान्नपश्चाशो य एवं विद्वा १ से एकस्मान्नपश्चाशमासंते विराजमेव गंच्छन्त्यन्नादा भवन्त्यतिरात्राविभतों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिगृहीत्यै॥ [27]

पुतच्छुम्बद्भवन्ति तेषाञ्चतुंस्त्रि शच॥८॥

संवथ्सरायं दीख्यिष्यमांणा एकाष्ट्रकार्यां दीख्येरन्नेषा वे संवथ्सरस्य पत्नी यदेकाष्ट्रकेतस्यां वा एष एता र रात्रिं वसति साख्यादेव संवथ्सरमारभ्यं दीख्यन्त आर्तं वा एते संवथ्सरस्याभि दींख्यन्ते य एकाष्ट्रकायां दीख्यन्तेऽन्तंनामानावृत् भेवतो व्यस्तं वा एते संवथ्सरस्याभि दींख्यन्तेऽन्तंनामानावृत् भेवतो व्यस्तं वा एते संवथ्सरस्याभि दींख्यन्ते य एकाष्ट्रकायां दीख्यन्तेऽन्तंनामानावृत् भेवतः फल्गुनीपूर्णमासे दींख्येरन्मुखं वा एतत् [28] संवथ्सरस्य यत्फंल्गुनीपूर्णमासो मुंखत एव

संवथ्सरमारभ्यं दीख्यन्ते तस्यैकैव निर्या यथ्साम्मेध्ये

विषूवान्थ्सम्पद्यंते चित्रापूर्णमासे दींख्येर्न्सुखं वा पुतथ्संवथ्सरस्य यिचेत्रापूर्णमासो मुंखत पुव संवथ्सरमारभ्यं दीख्यन्ते तस्य न का चन निर्या भविति चतुर्हे पुरस्तांत्पौर्णमास्य दींख्येर्न्तेषांमेकाष्ट्रकायां क्रयः सम्पंद्यते तेनैकाष्ट्रकां न छुम्बद्वंवन्ति तेषाम् [29]

पूर्वप्ख्ये सुत्या सम्पंद्यते पूर्वप्ख्यम्मासां अभि सम्पंद्यन्ते ते पूर्वप्ख्य उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठंत ओषंधयो वनस्पत्योऽनूत्तिष्ठन्ति तान्कंत्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यराध्सुरिमे यजंमाना इति तदनु सर्वे राध्रुवन्ति॥ [30]

सुवुर्गम्पंश्चाशत्॥९॥

सुवर्गं वा एते लोकं यंन्ति ये स्त्रम्ंपयन्त्यभीन्यंत एव दीख्याभिरात्मान श्रीपयन्त उपसद्धिद्वाभ्यां लोमावं द्यन्ति द्वाभ्यान्त्वचन्द्वाभ्यामसृद्वाभ्याम्माश्सन्द्वाभ्यामस्थि द्वाभ्याम्मुज्ञानंमात्मदंख्यिणं वे स्त्रमात्मानंमेव दिख्यंणां नीत्वा सुवर्गं लोकं यंन्ति शिखामनु प्र वंपन्त ऋद्या अथो रघीयाश्सः सुवर्गं लोकमंयामेति॥ [31] कस्मात्तम्प्रंथममुपं यन्तीत्येतद्वा अंग्निष्टोमम्प्रंथममुपं

यन्त्यथोक्थ्यंमथं षोड्शिन्मथांतिरात्रमंनुपूर्वमेवैतद्यंज्ञकृतूनुपेत्य

तानालभ्यं परिगृह्य सोमंमेवैतत्पिबंन्त आसते ज्योतिंष्टोमम्प्रथम

ब्रह्मवादिनों वदन्त्यतिरात्रः पंरुमो यंज्ञऋतूनां

यन्ति ज्योतिंष्टोमो वै स्तोमांनाम्मुखंम्मुखत एव स्तोमान्प्र युं अते ते [32] स इस्तुंता विराजंमिभ सम्पंद्यन्ते द्वे चर्चावतिं रिच्येते एकंया गौरतिरिक्त एकयायुंरूनः सुंवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराद्वंवर्गमेव तेनं लोकं यंन्ति रथंतरं दिवा भवंति रथंतरं नक्तमित्यांहुर्ब्रह्मवादिनः केन् तदजामीतिं सौभरं तृतीयसवने ब्रह्मसामम्बृहत्तन्मध्यतो दंधित विधृत्यै तेनाजांमि॥ [33] विराजमितेनं द्वादशावेतावद्वा अष्टौ चं॥11॥ ज्योतिष्टोमम्प्रथममुपं यन्त्यस्मिन्नेव तेनं लोके

प्रतिं तिष्ठन्ति गोष्टोंमं द्वितीयमुपं यन्त्यन्तरिंख्य एव

तेन प्रतिं तिष्ठन्त्यायुंष्टोमं तृतीयमुपं यन्त्यमुष्मिन्नेव

तेनं लोके प्रतिं तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिंख्यं

गौरसावायुर्यदेतान्थ्स्तोमांनुपयन्त्येष्वेव तल्लोकेषुं सन्निणंः

प्रतितिष्ठंन्तो यन्ति ते स इस्तुंता विराजम् [34]

अभि सम्पंद्यन्ते द्वे चर्चावितं रिच्येते एकया गौरतिरिक्त एकयायुंरूनः सुंवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराडूर्जमेवावं रुन्थते ते न ख्युधार्तिमार्च्छन्त्यख्योधुका भवन्ति ख्युथ्संम्बाधा इव हि स्त्रिणौऽग्निष्टोमाव्भितः प्रधी तावुक्थ्यां मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्पंरियदेवचुऋय्यँदेतेनं [35]

ष्डहेन् यन्ति देवच्क्रमेव समारोह्न्त्यिरिष्ट्रमे ते स्वस्ति सम्भिश्वते षड्हेनं यन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्युभ्यतौज्योतिषा यन्त्युभ्यतं एव सुंवर्गे लोके प्रतितिष्ठन्तो यन्ति हो षंडहो भवतस्तानि हाद्शाहानि सम्पंद्यन्ते हाद्शो वै पुरुषो हे स्कथ्यौ हो बाहू आत्मा च शिरिश्च चत्वार्यङ्गानि स्तनौ हाद्शौ [36]

तत्पुरुषमनुं पूर्यावर्तन्ते त्रयः षड्हा भवन्ति तान्यष्टाद्शाहांनि सम्पंद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तत्प्राणाननुं पूर्यावर्तन्ते चत्वारः षड्हा भवन्ति तानि चतुंविंश्शतिरहांनि सम्पंद्यन्ते चतुंविंश्शतिरर्धमासाः संवथ्सरस्तथ्संवथ्सरमनुं पूर्यावर्तन्तेऽप्रंतिष्ठितः संवथ्सर इति खलु वा आंहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया इत्येतावृद्धे संवथ्सरस्य ब्राह्मणं यावनमासो मासिमाँस्येव प्रतितिष्ठन्तो यन्ति॥ [37]

मेषष्पद्गिर्श्शत्॥12॥

मेषस्त्वां पचतैरंवतु लोहिंतग्रीवृश्छागैंः शल्मिलवृद्धां पूर्णो ब्रह्मंणा प्रख्यो मेधेन न्यग्रोधंश्चम्सैरुंदुम्बरं ऊर्जा गांयत्री छन्दोभिस्त्रिवृथ्स्तोमैरवंन्तीः स्थावंन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वौ प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यांनां निधीनां त्वौ निधिपति हवामहे वसो मम॥ [38]

कृप्यांभ्यश्चत्वारि॰शत्॥13॥

कूप्याभ्यः स्वाह्य कूल्याभ्यः स्वाहां विकर्याभ्यः स्वाहांऽवृट्याभ्यः स्वाह्य खन्याभ्यः स्वाह्य हृद्याभ्यः स्वाह्य स्व

अद्धः स्वाह्य वहंन्तीभ्यः स्वाहां परिवहंन्तीभ्यः स्वाहां सम्नतं वहंन्तीभ्यः स्वाह्य शीघ्रं वहंन्तीभ्यः स्वाह्य शीध्रं वहंन्तीभ्यः स्वाह्य शीभ्ं वहंन्तीभ्यः स्वाह्यं वहंन्तीभ्यः स्वाह्यं मीमं वहंन्तीभ्यः स्वाह्यं महोभ्यः स्वाह्यं महोभ्यः स्वाह्यं सर्वस्मे स्वाहाँ॥ [40]

विविद्ये से॥ 15

यो अर्वन्तं जिघारंसित् तम्भ्यंमीति वर्रणः। परो मर्तः परः श्वा। अहं च त्वं च वृत्रहुन्थ्सम्बंभूव स्निभ्य आ। अरातीवा चिंदद्रिवोऽनं नौ शूर मरसते भद्रा इन्द्रस्य रातयंः। अभि क्रत्वेन्द्र भूरध् ज्मन्न ते विव्यङ्गहिमान् र रजारंसि। स्वेना हि वृत्र शवंसा ज्घन्थ न शत्रुरन्तं विविदद्युधा तै॥ [41]

नम् एकाृत्रत्रिर्शत्॥16॥

नमो राज्ञे नमो वर्रुणाय नमोऽश्वांय नमः प्रजापंतये नमोऽधिपत्येऽधिपतिर्स्यधिपतिम्मा कुर्वधिपतिर्हम्प्रजानाम् धेहि मिये धेह्युपाकृताय स्वाहाऽऽलब्धाय स्वाहां हुताय स्वाहां॥ [42] इन्द्राष्टात्रि∜शच॥17॥

म्योभूर्वातो अभि वांतूस्रा ऊर्जस्वतीरोषंधीरा रिशन्ताम्। पीवंस्वतीर्जीवधंन्याः पिबन्त्ववसायं पृद्धते रुद्र मृड। याः सरूपा विरूपा एकंरूपा यासांमग्निरिष्ट्या नामांनि वेदं। या अङ्गिरस्तपंसेह चुत्रस्ताभ्यः पर्जन्य मिह् शर्म यच्छ। या देवेषु तनुवमैरयन्त यासा सोमो विश्वां रूपाणि वेदं। ता अस्मभ्यम्पर्यसा पिन्वंमानाः प्रजावंतीरिन्द्र [43]

गोष्ठे रिरीहि। प्रजापंतिर्मह्यंमेता ररांणो विश्वैंदेवैः पितृभिः संविदानः। शिवाः सतीरुपं नो गोष्ठमाकस्तासां वयम्प्रजया स॰ संदेम। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमितः स्वाहेह रमितः स्वाहो महीमू षु सुत्रामांणम्॥ [44]

सूर्य एकाकी चंरित षद्वंत्वारिश्शच॥18॥

किश्विदासीत्पूर्विचित्तिः किश्विदासीह्रृहद्वयेः। किश्विदासीत्पशंगिला किश्विदासीत्पिलिप्पिला। द्यौरासीत्पूर्विचित्तिरश्वे आसीद्वृहद्वयेः। रात्रिरासीत्पशंगिलाविरा कः स्विदेकाकी चरित् क उं स्विज्ञायते पुनेः। किश्विद्विमस्यं भेषुजं किश्विद्वावपनम्महत्। सूर्यं एकाकी चंरति [45]

चन्द्रमां जायते पुनंः। अग्निर्हिमस्यं भेषजम्भूमिंरावपंनम्मह पृच्छामिं त्वा पर्मन्तंम्पृथिव्याः पृच्छामिं त्वा भुवंनस्य नाभिम्ं। पृच्छामिं त्वा वृष्णो अश्वंस्य रेतंः पृच्छामिं वाचः पंरमं व्योम। वेदिमाहुः पर्मन्तंम्पृथिव्या यज्ञमांहुर्भुवंनस्य नाभिम्ं। सोमंमाहुर्वृष्णो अश्वंस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः पंरमं व्योम॥ [46]

आसामित् न रोहतो जिन्वंथ चुत्वारिं च॥19॥

अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां नयति कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। सुभंगे काम्पीलवासिनि सुवर्गे लोके सम्प्रोर्ण्वांथाम्। आहमंजानि गर्भधमा त्वमंजासि गर्भधम्। तौ सह चतुरंः पदः सम्प्र सांरयावहै। वृषां वा॰ रेतोधा रेतो दधातूथ्सक्थ्यौर्गृदं धेँह्यञ्जिमुदंञ्जिमन्वंज। यः स्त्रीणां जीवभोजनो य आंसाम् [47]

बिल्धावंनः। प्रियः स्त्रीणामंपीच्यः। य आंसां कृष्णे लख्यंणि सर्दिगृदिम्परावंधीत्। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। सुसस्त्यंश्वकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रंयताद्वेणुभारं गिराविव। अथाँस्या मध्यंमेधता शिते वाते पुनिन्नेव। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। यद्धंरिणी यवमित्त न [48]

पुष्टम्पृशु मंन्यते। शूद्रा यदर्यं जारा न पोषांय धनायति। अम्बे अम्बाल्यम्बिंके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। इयं यका शंकुन्तिकाहलमिति सर्पति। आहंतं गुभे पसो नि जंल्गुलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिंके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। माता चं ते पिता च तेऽग्रं वृख्यस्यं रोहतः। [49]

प्र सुंलामीतिं ते पिता गुभे मुष्टिमंत १ सयत्। दुधिकाळणों अकारिषं जिष्णोरश्वंस्य वाजिनः। सुर्भि नो मुखां कर्त्प्र ण आयू १ षि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मंयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चख्वंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उश्तीरिंव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य ख्वयांय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः॥ [50]

ब्रध्नम्पश्चंवि श्रातिश्च॥20॥

भूर्भुवः सुवर्वसंवस्त्वाञ्जन्तु गायत्रेण छन्दंसा रुद्रास्त्वांञ्जन्तु

प्राणाय स्वाहाँ व्यानाय स्वाहांऽपानाय स्वाहा स्नावंभ्यः स्वाहां संतानेभ्यः स्वाहा परिसंतानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः स्वाहां संधानेभ्यः स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहां युज्ञाय स्वाहा

दिख्यंणाभ्यः स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मै

धृष्णू नृवाहंसा। केतुं कृण्वन्नंकेतवे पेशों मर्या अपेशसें।

स्वाहाँ॥ [52]

समुषद्भिरजायथाः॥ [51]

सितायाष्टात्रि १शत्॥22॥

स्वाताय स्वाहाऽसिंताय स्वाहाऽभिहिंताय स्वाहाऽनंभिहिताव स्वाहां युक्ताय स्वाहाHऽयुक्ताय स्वाहा सुयुंक्ताय स्वाहोद्युंक्ताय स्वाहा विमुंक्ताय स्वाहा प्रमुंक्ताय स्वाहा वश्चेते स्वाहां परिवश्चेते स्वाहां संवश्चेते स्वाहां ऽनुवश्चेते स्वाहोद्वश्चेते स्वाहां यते स्वाहा धावंते स्वाहा तिष्ठंते स्वाहा सर्वसमै स्वाहां॥ [53]

गावो गाव्सिमपांसन्तीः प्रथमे मासि संमान्यों यदि सोमौं पड्हेरुत्सुज्या(३)न्देवानांमुर्क्येण चर्मावं पृथिव्यै दुत्वते कस्त्वाग्रये यो वै यः प्रांणतो य आत्मदा आ ब्रह्मन्नाकाञ्जज्ञि बीर्जमाग्न्येगेंऽष्टाकंपालोऽप्रयेऽ रहोमुचेऽ- ष्टाकंपालोऽप्रये समंनम्चे ते पन्थांनो यो वा अर्थस्य मेध्यंस्य शिर्ः प्रश्चेविश्शितः॥25॥ गावंः समान्यंस्सवंनमष्टाभिवां एते देवकृंतश्चाभिजित्या इत्यांहुर्वरुणोऽद्भिस्साग्ने चतुंपश्चाशत्॥ 54॥ गावो योनिस्समुद्रो वन्धुः॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता सप्तमकाण्डे पश्चमः प्रश्नः॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

गोस्त्रवाँ एति सवँथ्सरोंऽर्धमासा मिथुनम्मध्यतो देवयानेनैव वीर्यन्नयोदश च॥1॥

गावो वा एतथ्स्त्रमांसताशृङ्गाः स्तीः शृङ्गांणि नो जायन्ता इति कामेनं तासां दश् मासा निषंण्णा आस्त्रथ् शृङ्गांण्यजायन्त ता उदंतिष्ठन्नराथ्स्मेत्यथ् यासां नाजायन्त् ताः संवथ्सरमास्वोदंतिष्ठन्नराथ्स्मेति यासां चाजांयन्त यासां च न ता उभयीरुदंतिष्ठन्नराथ्समेति गोस्त्रं वै [1]

संवथ्सरो य एवं विद्वार्सः संवथ्सरम्प्यन्त्यृध्वन्त्येव तस्मांतूपरा वार्षिकौ मासौ पर्त्वा चरित स्त्राभिजित् इ ह्यंस्यै तस्मांथ्यंवथ्सर्सदो यित्कं च गृहे क्रियते तदाप्तमवंरुद्धम्भिजितं क्रियते समुद्रं वा एते प्र प्लंबन्ते ये संवथ्सरम्प्पयन्ति यो वै संमुद्रस्य पारं न पश्यंति न वै स तत् उदेति संवथ्सरः [2]

वै संमुद्रस्तस्यैतत्पारं यदंतिरात्रौ य एवं विद्वाश्संः संवथ्सरमुंप्यन्त्यनातां एवोद्दचंङ्गच्छन्तीयं वै पूर्वोऽतिरात्रोऽ-सावृत्तरो मनः पूर्वो वागृत्तरः प्राणः पूर्वोऽपान उत्तरः प्ररोधंनम्पूर्व उदयंनमृत्तरो ज्योतिष्टोमो वैश्वानरोऽतिरात्रो भवित ज्योतिरेव पुरस्ताद्दधते सुवृर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये चतुर्विश्शः प्रांयणीयो भवित चतुर्विश्शितरर्धमासाः [3]

संवथ्सरः प्रयन्तं एव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठन्ति तस्य त्रीणि च शतानि षष्टिश्चं स्तोत्रीयास्तावंतीः संवथ्सरस्य रात्रय उभे एव संवथ्सरस्यं रूपे आप्नुवन्ति ते सङ्स्थित्या अरिष्ट्या उत्तर्रेरहोभिश्चरन्ति षड्हा भंवन्ति षड्वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्मरे प्रतिं तिष्ठन्ति गौश्चायुंश्च मध्यतः स्तोमौं भवतः संवथ्मरस्यैव तन्मिंथुनम्मध्यतः [4]

द्धति प्रजनंनाय ज्योतिर्भितों भवति विमोर्चनमेव तच्छन्दा रस्येव तद्विमोकं यन्त्यथों उभयतौं ज्योतिष्वेव षंड्हेनं सुवर्गं लोकं यन्ति ब्रह्मवादिनों वदन्त्यासंते केनं यन्तीति देवयानेन पथेति ब्र्याच्छन्दा रसि वे देवयानः पन्थां गायत्री त्रिष्टु ज्ञगंती ज्योतिर्वे गांयत्री गौस्बिष्टु गायुर्जगंती यदेते स्तोमा भवंन्ति देवयानेनेव [5]

तत्पथा यन्ति समानः सामं भवति देवलोको वै सामं देवलोकादेव न यन्त्यन्याअन्या ऋचों भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचों मनुष्यलोकादेवान्यमंन्यं देवलोकमंभ्यारोहंन्तो यन्त्यभिवर्तो ब्रह्मसामम्भविति सुवर्गस्यं लोकस्याभिवृत्त्या अभिजिद्धंवित सुवर्गस्यं लोकस्याभिवृत्त्या अभिजिद्धंवित सुवर्गस्यं लोकस्याभिजित्यै विश्वजिद्धंवित विश्वंस्य जित्यै मासिमांसि पृष्ठान्युपं यन्ति मासिमांस्यितिग्राह्मां गृह्मन्ते मासिमांस्येव वीर्यं दधित मासाम्प्रतिष्ठित्या उपिर्ष्टान्मासाम्पृष्ठान्युपं यन्ति तस्मांदुपिरेष्टादोषंधयः फलं गृह्णन्ति॥ [6]

तिष्ठामेति तासान्तस्माद्वे चं॥२॥

गावो वा एतथ्स्त्रमांसताशृङ्गाः स्तीः शृङ्गाणि सिषांसन्तीस्तासां दश् मासा निषंण्णा आस्त्रथ् शृङ्गाण्यजायन्त ता अंब्रुवृत्तराथ्स्मोत्तिष्ठामाव तं कामंमरुथ्सहि येन कामंन न्यषंदामेति तासांमु त्वा अंब्रुवृत्तर्था वा यावंतीर्वासांमहा एवेमौ द्वांदृशौ मासौं संवथ्सर सम्पाद्योत्तिष्ठामेति तासाम् [7]

द्वादशे मासि शृङ्गंणि प्रावंतन्त श्रृद्धया वाश्रंद्धया वा ता इमा यास्तूपरा उभय्यो वाव ता आधिवन् याश्च शृङ्गाण्यसन्वन् याश्चोर्जम्वारंन्यत्प्नीतिं दशसुं मासूँत्तिष्ठंत्रृष्नोतिं द्वादशसु य एवं वेदं पदेन खलु वा एते यंन्ति विन्दति खलु वै पदेन् यन्तद्वा एतदृद्धमयंनन्तस्मादेतद्वोसनिं॥ [8]

सुमुद्रवैं चतुंस्त्रिश्शच॥३॥

प्रथमे मासि पृष्ठान्युपं यन्ति मध्यम उपं यन्त्युत्तम उपं यन्ति तदांहुर्यां वै त्रिरेकस्याह्नं उपसीदंन्ति दहं वै सापराभ्यां दोहाँभ्यां दुहेऽथ् कृतः सा धौंख्यते यां द्वादंश् कृत्वं उपसीदन्तीतिं संवथ्सर सम्पाद्यौत्तमे मासि स्कृत्पृष्ठान्युपेयुस्तद्यजंमाना युज्ञम्पुशूनवं रुन्धते समुद्रं वै [9]

पुतेऽनवारमंपारम्प्र प्लंबन्ते ये संवथ्सरमुंप्यन्ति यह्नंहद्रथन्तरे अन्वर्जेयुर्यथा मध्ये समुद्रस्य प्लबम्नवर्जेयुस्ताहक्त दर्नुथ्सर्गम्बृहद्रथन्तराभ्यांमित्वा प्रंतिष्ठां गंच्छन्ति सर्वेभ्यो वै कामेभ्यः सन्धिर्दुहे तद्यजमानाः सर्वान्कामानवं रुन्थते॥ [10]

आदित्यस्तस्यैव द्वे चं॥४॥

स्मान्यं ऋचों भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचों मनुष्यलोकादेव न यंन्त्यन्यदंन्यथ्सामं भवित देवलोको वै सामं देवलोकादेवान्यमंन्यम्मनुष्यलोकम्प्रंत्यवरोहंन्तो यन्ति जगंतीमग्र उपं यन्ति जगंतीं वै छन्दार्श्स प्रत्यवरोहन्त्याग्रयणं ग्रहां बृहत्पृष्ठानिं त्रयस्त्रिष्शः स्तोमास्तस्माज्यायार्थम् कनीयान्प्रत्यवरोहित वैश्वकर्मणो गृंद्यते विश्वान्येव तेन कर्माणि यजंमाना अवं रुन्धत आदित्यः [11]
गृह्यत इयं वा अदितिरस्यामेव प्रतिं तिष्ठन्त्यन्यौन्यो

गृह्येते मिथुन्त्वाय् प्रजांत्या अवान्त्रं वै दंशरात्रेणं प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् यद्दंशरात्रो भवंति प्रजा एव तद्यजंमानाः सृजन्त एताः ह् वा उंदङ्कः शौंत्वायनः स्त्रस्यर्ष्ट्वं मुवाच् यद्दंशरात्रो यद्दंशरात्रो भवंति स्त्रस्यर्ध्या अथो यदेव पूर्वेष्वहं:सु विलोम क्रियते तस्यैवेषा शान्तिः॥ [12]

छन्दोंभिरेवैषामवैकान्नवि रंशतिश्चं॥५॥

यदि सोमौ स॰ स्रंतौ स्याताम्महित रात्रिये प्रातरन्वाकमुपाकुंर्यात्पूर्वो वाचम्पूर्वो देवताः पूर्वश्छन्दा शसि वृङ्के वृषंण्वतीम्प्रतिपदं कुर्यात्प्रातः सवनादेवेषामिन्द्रं वृङ्के उथो खल्वाहः सवनमुखे संवनमुखे कार्येति सवनमुखाथ्संवनमुखादेवेषामिन्द्रं वृङ्के संवेशायोपवेशायं गायत्रियास्त्रिष्टुभो जगत्या अनुष्टुभः पृङ्क्या अभिभूत्ये स्वाहा छन्दा शसि व संवेश उपवेशश्छन्दोभिरेवेषाम् [13]

छन्दा १सि वृङ्के सज्नीय १ शस्यं बिँह् व्य १ शस्यं मृगस्त्यंस्य कयाशुभीय १ शस्यं मृतावृद्धा अस्ति यावंदेतद्यावंदेवास्ति तदेषां वृङ्के यदि प्रातः सव्ने कुलशो दीर्येत वैष्णुवीर्ष शिपिविष्टवंतीषु स्तुवीर्न् यद्वै यज्ञस्यांतिरिच्यंते विष्णुं तिच्छंपिविष्टम्भ्यतिं रिच्यते तिद्वष्णुंः शिविपिष्टोऽतिंरिक्त एवातिंरिक्तं दधात्यथो अतिरिक्तेनैवातिंरिक्तमास्वावं रुन्थते यदिं मध्यंदिंने दीर्येत वषद्भारिनंधन् सामं कुर्युवंषद्भारो वै यज्ञस्यं प्रतिष्ठा प्रतिष्ठामेवैनंद्रमयन्ति यदिं तृतीयसवन एतदेव॥ [14]

उदचृत्युद्येऽहंगुस्वा पश्चंदश च॥६॥

षडहैर्मासाँ-श्यम्पाद्याह्ररुश्मृंजन्ति षड्हैर्हि मासाँ-श्यम्पश्यं मासाँ-श्यम्पश्यं-त्यमावास्यंया मासाँ-श्यम्पाद्याह्ररुश्मृंजन्त्यमा हि मासाँ-श्यम्पश्यंन्ति पौर्णमास्या मासाँ-श्यम्पाद्याह्रुश्मृंजन्ति पौर्णमास्या हि मासाँ-श्यम्पश्यंन्ति यो वै पूर्ण आंसिश्चिति पर्ग स सिंश्चिति यः पूर्णादुदचंति [15]

प्राणमंस्मिन्थ्स दंधाति यत्पौर्णमास्या मासौन्थ्सम्पाद्याहंरुथ्य संवथ्सरायैव तत्प्राणं दंधित तदनुं सित्रणः प्राणन्ति यदहुर्नोथ्सृजेयुर्यथा दित्रुर्णनद्धो विपतत्येव संवथ्सरो वि पंतदार्तिमार्च्छेयुर्यत्पौर्णमास्या मासौन्थ्सम्पाद्याहंरुथ्युजन्तिं संवथ्सरायैव तदुंदानं दंधित तदनुं सित्रण उत् [16] अनुन्ति नार्तिमार्च्छन्ति पूर्णमांसे वै देवाना र सुतो यत्पौर्णमास्या मासौन्थ्सम्पाद्याहं रुथ्युजन्तिं देवानां मेव तद्यज्ञेनं यज्ञम्प्रत्यवं रोहन्ति वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यत्षं डहसंतत् र सन्तमथाहं रुथ्युजन्तिं प्राजापत्यम्पशुमालं भन्ते प्रजापंतिः सर्वा देवतां देवतां भिरेव यज्ञ र सं तन्वन्ति यन्ति वा एते सर्वनाद्येऽहंः [17]

उथ्मृजिन्तं तुरीयं खलु वा पृतथ्सवेनं यथ्मांन्नाय्ययँथ्मांन्नाय तेनैव सर्वनान्न यंन्ति समुपहूर्य भख्ययन्त्येतथ्सोमपीथा ह्येतर्हि यथायत्नं वा पृतेषा समुपहूर्य भख्ययन्त्येतथ्सोमपीथा येऽहंरुथ्मृजन्त्यंनुसवनं पुरोडाशान्त्रिर्वपन्ति यथायत्नादेव संवन्भाजो देवता अर्व रुन्यतेऽष्टाकंपालान्प्रातःसवन एकांदशकपाला- न्मार्थ्यन्दिने सर्वने द्वादंशकपाला स्तृतीयसव छन्दा स्येवास्वावं रुन्यते वैश्वदेवं चुरुं तृतीयसवने निर्वपन्ति वैश्वदेवं वै तृतीयसवनन्तेनैव तृतीयसवनान्न यंन्ति॥ [18]

नादिष्टङ्कुर्वन्तिं द्वादुशभि्रितिं वि॰शृतिश्चं॥७॥

उथ्मृज्या (३) न्नोथ्मृज्या (३) मितिं मीमा स्तन्ते ब्रह्मवादिन्स्तद्वांहुरुथ्मृज्यंमेवेत्यंमावास्यांयां च पौर्णमास्यां चोथ्मृज्यमित्यांहुरेते हि युज्ञं वहंत इति ते त्वाव नोथ्मृज्ये इत्यांहुर्ये अवान्तरं युज्ञम्भेजाते इति या प्रथमा व्यष्टका तस्यांमुथ्मृज्यमित्यांहुरेष वै मासो विश्वर इति नादिष्टम् [19]

उथ्मृंजेयुर्यदादिष्टमुथ्मृजेयुंर्यादृशे पुनः पर्याष्ट्रावे मध्ये षड्हस्यं सम्पद्येत षड्हैर्मासाँन्थ्सम्पाद्य यथ्संप्तममह्-स्तिस्मृत्रुथ्मृंज्येयुस्तदृग्रये वसुंमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालं निर्वपेयुरैन्द्रं दधीन्द्रांय मुरुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादंशकपालम्ग्रेवे वसुंमतः प्रातःसवनय्यँदृग्रये वसुंमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालं निर्वपंन्ति देवतांमेव तद्भागिनीं कुर्वन्तिं [20]

सर्वनमष्टाभिरुपं यन्ति यदैन्द्रं दिध भवतीन्द्रंमेव तद्भागधेयात्र च्यांवयन्तीन्द्रंस्य वे मुरुत्वंतो मार्ध्यंदिन् र सर्वनं यदिन्द्रांय मुरुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं निर्वपंन्ति देवतांमेव तद्भागिनीं कुर्वन्ति सर्वनमेकादशिभुरुपं यन्ति विश्वंषां वे देवानांमृभुमतां तृतीयसवनय्यँहैं श्वदेवं द्वादंशकपालं निर्वपंन्ति देवतां एव तद्भागिनीः कुर्वन्ति सर्वनं द्वादशिमः [21]

उपं यन्ति प्राजापृत्यम्पृश्चमा लंभन्ते यज्ञो वै प्रजापंतिर्य्ज्ञस्यानंनुसर्गायाभिवृतं इतः षण्मासो ब्रह्मसामम्भविति ब्रह्म वा अभिवृतीं ब्रह्मणैव तथ्सुंवृगं लोकमंभिवृत्यंन्तो यन्ति प्रतिकूलिमंव हीतः सुंवृगीं लोक इन्द्र ऋतुं न आ भर पिता पुत्रेभ्यो यथां। शिख्यां नो अस्मिन्पुंरुहूत यामंनि जीवा ज्योतिरशीमहीत्यमुतं आयताः षण्मासो ब्रह्मसामम्भवत्ययवै लोको ज्योतिः प्रजा ज्योतिरिममेव तल्लोकम्पश्यंन्तोऽभिवदंन्त आ यंन्ति॥ [22]

सदंसस्सप्तदुशं प्रजापंतेर्गायति दिग्भ्य पुवान्नाद्यम्प्रत्येकांदश च॥८॥

देवानां वा अन्तं ज्ञग्मुषांमिन्द्रियं वीर्यमपाँकामृत्तत्क्रोशेनावां रुन्धत् तत्क्रोशस्यं क्रोशत्वय्यँत्क्रोशेन चात्वां लस्यान्तें स्तुवन्तिं यज्ञस्यैवान्तं गृत्वेन्द्रियं वीर्यमवं रुन्धते स्त्रस्यद्यां हवनीयस्यान्ते स्तुवन्त्यग्निमेवोपंद्रष्टारं कृत्वर्द्धिमुपं यन्ति प्रजापंतेर्हृदंयेन हविर्धानेऽन्तः स्तुवन्ति प्रेमाणमेवास्यं गच्छन्ति श्लोकेनं पुरस्ताथ्सदंसः [23]

स्तुवन्त्यनुंश्लोकेन पृश्चाद्यज्ञस्यैवान्तं गृत्वा श्लोकभाजों भवन्ति नवभिरध्वर्युरुद्गांयित नव व पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजंमानेषु दधाति सर्वा ऐन्द्रियों भवन्ति प्राणेष्वेवेन्द्रियं दंधत्यप्रतिहृताभिरुद्गांयित तस्मात्पुरुषः सर्वांण्यन्यानि शीष्णोंऽङ्गांनि प्रत्यंचित शिरं एव न पश्चंद्शः रंथन्तरम्भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्धते सप्तदशम् [24]

बृहद्न्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविश्वमभ्द्रं द्विपदांसु प्रतिष्ठित्ये पत्नय उपं गायन्ति मिथुन्त्वाय प्रजात्ये प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् सोऽकामयतासाम्हर राज्यम्परीयामिति तासारं राजनेनैव राज्यम्पर्येत्तद्रांजनस्यं राजन्त्वय्यँद्रांजनम्भवंति प्रजानांमेव तद्यजंमाना राज्यम्परि यन्ति पश्चविश्वमभंवति प्रजापंतेः [25]

आस्यै पृश्चभिस्तिष्ठंन्तः स्तुवन्ति देवलोकमेवाभि जंयन्ति पृश्चभिरासीना मनुष्यलोकमेवाभि जंयन्ति दश् सम्पंद्यन्ते दशाँख्यरा विराडन्नं विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धते पश्चधा विनिषद्यं स्तुवन्ति पश्च दिशों दिख्खेंव प्रतिं तिष्ठन्त्येकैक्यास्तुंतया समायंन्ति दिग्भ्य एवान्नाद्यक्ष्य सम्भंरिन्त् ताभिरुद्गातोद्गायिति दिग्भ्य एवान्नाद्यम् [26]
सम्भृत्य तेजं आत्मन्दंधते तस्मादेकंः प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यवृत्यथो यथां सुपूर्ण उत्पतिष्यञ्छिरं उत्तमं कुरुत एवमेव तद्यजंमानाः प्रजानांमुत्तमा भंवन्त्यास्नदीमुंद्गाता रोहिति साम्राज्यमेव गंच्छन्ति प्रेङ्खः होता नाकंस्यैव पृष्ठ रोहिन्ति कूर्चावंध्वर्युर्ब्रभ्रस्यैव विष्ठपं गच्छन्त्येतावंन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यंथापूर्वम्प्रिति तिष्ठन्त्यथो आक्रमणमेव तथ्सेतुं यजंमानाः कुर्वते सुवुर्गस्यं लोकस्य समंष्ट्री॥ [27]

व्यृंद्धमख्योधुकास्तार समाम्प्रजाः पर्मामेव चं त्रिर्शर्च॥९॥

अर्क्यण वै संहस्रशः प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताभ्य इलाँ-देनेरां लूतामवांरुन्द्व यद्क्यंम्भवंति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त इलाँ-दम्भवति प्रजाभ्यं एव सृष्टाभ्य इरां लूतामवं रुन्थते तस्माद्या समार्थ स्त्रश् समृद्धं ख्वोधुंकास्ता समाम्प्रजा इष् ह्यांसामूर्जमाददंते या समां व्यृद्धमख्वोधुकास्ता समाम्प्रजाः [28] न ह्यांसामिष्मूर्जमाददंत उत्क्रोदं कुंवते यथां बन्धान्मुंमुचाना उंत्क्रोदं कुंवतं एवमेव तद्यजंमाना देवबन्धान्मुंमुचाना उंत्क्रोदं कुंवतं इष्मूर्जमात्मन्दधांना वाणः शततंन्तुर्भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्त्याजिं धांवन्त्यनंभिजितस्याभिजित्ये दुन्दुभीन्थ्समाघ्नंन्ति पर्मा वा एषा वाग्या दुन्दुभौ पंरमामेव [29]

वाचमवं रुन्थते भूमिदुन्दुभिमा घ्रंन्ति यैवेमां वाक्प्रविष्टा तामेवावं रुन्थतेऽथों इमामेव जंयन्ति सर्वा वाचों वदन्ति सर्वांसां वाचामवंरुद्धा आर्द्रे चर्मन्व्यायंच्छेते इन्द्रियस्यावंरुद्धा आन्यः क्रोशंति प्रान्यः शर्रसति य आक्रोशंति पुनात्येवैनान्थ्स स यः प्रशर्सति पूतेष्वेवान्नाद्यं दधात्यृषिंकृतं च [30]

वा एते देवकृतं च पूर्वैर्मासैरवं रुन्धते यद्भूतेच्छदा र सामानि भवन्त्युभयस्यावंरुद्धौ यन्ति वा एते मिथुनाद्ये संवथ्सरम्प्यन्त्यंन्तर्वेदि मिथुनौ सम्भवत्स्तेनैव मिथुनान्न यंन्ति॥ [31] चर्मेकान्नपंश्चाशत्॥10॥

चर्मावं भिन्दन्ति पाप्मानंमेवेषामवं भिन्दन्ति मापं राथ्सीर्मातिं व्याथ्सीरित्यांह सम्प्रत्येवेषाम् पाप्मान्मवं भिन्दन्त्युदकुम्भानं धिनिधायं दास्यों मार्जालीयम्परिं नृत्यन्ति पदो निघ्नतीरिदम्मधुं गायंन्त्यो मधु वे देवानाम् पर्ममृत्राद्यं म्पर्ममृवान्नाद्यमवं रुन्धते पदो निघ्नित महीयामेवेषुं दधित॥ [32]

सुबँर्षते रैभींभ्यः स्वाहा द्वे चं॥11॥

पृथिव्ये स्वाहान्तिरंख्याय स्वाहां दिवे स्वाहां सम्प्लोष्यते स्वाहां सम्प्लवंमानाय स्वाहा सम्प्लंताय स्वाहां मेघायिष्यते स्वाहां मेघायते स्वाहां मेघायत स्वाहां मेघायत स्वाहां नीहाराय स्वाहां निहाकांये स्वाहां प्रासचाय स्वाहां प्रचलाकांये स्वाहां विद्योतिष्यते स्वाहां विद्योतिमानाय स्वाहां स्तनियष्यते स्वाहां स्तनयंते स्वाहां स्तनयंते स्वाहां स्तनयंते स्वाहां प्रिवर्षंते स्वाहां प्रिवर्षंते स्वाहां मंवर्षंते (33)

स्वाहां नुवर्षते स्वाहां शीकायिष्यते स्वाहां शीकायते स्वाहां शीकिताय स्वाहां प्रोषिष्यते स्वाहां प्रुष्णते स्वाहां परिप्रुष्णृते स्वाहोंद्वहीष्यृते स्वाहोंद्वहूते स्वाहोद्दृंहीताय् स्वाहां विष्नोष्यृते स्वाहां विष्नुवंमानाय स्वाहा विष्नुंताय् स्वाहांतप्स्यृते स्वाहातपंते स्वाहोग्रमातपंते स्वाह्ग्भ्यः स्वाहा यजुंभ्यः स्वाहा सामंभ्यः स्वाहाङ्गिरोभ्यः स्वाहा वेदेभ्यः स्वाहा गाथाँभ्यः स्वाहां नाराश्र्सीभ्यः स्वाहा रैभींभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ [34]

मुनुस्विने स्वाहाऽनाँत्मने स्वाहा द्वे चं॥12॥

दत्वते स्वाहांऽदन्तकांय स्वाहां प्राणिने स्वाहांऽप्राणाय स्वाहा मुखंवते स्वाहांऽमुखाय स्वाहा नासिकवते स्वाहांऽनासिकाय स्वाहांऽख्यण्वते स्वाहांऽनिख्यकांय स्वाहां कार्णिने स्वाहांऽकुर्णकांय स्वाहां शीर्षण्वते स्वाहांऽनशीर्षकांय स्वाहां प्राणते स्वाहांऽपादकांय स्वाहां प्राणते स्वाहाऽपांणते स्वाहा वदंते स्वाहाऽवंदते स्वाहा पश्यते स्वाहाऽपंश्यते स्वाहां शृण्वते स्वाहाऽशंणवते स्वाहां मनस्विने स्वाहां [35]

अमनसे स्वाहां रेतस्विने स्वाहांऽरेतस्कांय स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहां प्रजननाय स्वाहा लोमवते स्वाहांऽलोमकांय स्वाहाँ त्वचे स्वाहाऽत्वक्कांय स्वाहा चर्मण्वते स्वाहांऽचर्मकांय स्वाहां लोहिंतवते स्वाहांऽलोहिताय स्वाहां मा॰स्-वते स्वाहांऽमा॰सकांय स्वाहां स्नावंभ्यः स्वाहांऽस्नावकांय स्वाहांऽस्थन्वते स्वाहांऽन्स्थिकांय स्वाहां मञ्जन्वते स्वाहांऽनुक्षिकांय स्वाहांऽनुक्षाय स्वाहाऽतमने स्वाहांऽनुक्षाय स्वाहाऽऽत्मने स्वाहांऽनौत्मने स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ [36]

कस्त्वाऽष्टात्रि ५शत्॥13॥

कस्त्वां युनक्ति स त्वां युनक्तु विष्णुंस्त्वा युनक्कस्य यज्ञस्यख्रीं मह्य संनंत्या अमुष्मे कामायायुंषे त्वा प्राणायं त्वाऽपानायं त्वा व्यानायं त्वा व्युंष्टी त्वा रय्ये त्वा राधंसे त्वा घोषांय त्वा पोषांय त्वाराद्धोषायं त्वा प्रच्युंत्ये त्वा॥ [37]

अग्नयेऽदिंत्या अनुंमत्ये सप्तचंत्वारि॰शत्॥14॥

अग्नयें गायत्रायं त्रिवृते राथंतराय वास्न-तायाष्टाकंपाल इन्द्राय त्रेष्ट्रंभाय पश्चद्रशाय बार्ह्ताय ग्रैष्मायैकांदशकपालो विश्वेंभ्यो देवेभ्यो जागंतेभ्यः सप्तद्शेभ्यों वैरूपेभ्यो वार्षिकेभ्यो द्वादंशकपालो मित्रावर्रुणाभ्यामानुंष्टुभाभ्यामेक- विश्वाभ्यां वैराजाभ्यारं शार्दाभ्याम् पयस्यां बृह्स्पतंये पाङ्गांय त्रिण्वायं शाक्कराय हैमंन्तिकाय चरुः संवित्र आंतिच्छन्द्सायं त्रयस्त्रिश्वायं रैवतायं शेशिराय द्वादंशकपालोऽदित्ये विष्णुपत्ये चरुर्ग्नयं वैश्वानराय द्वादंशकपालोऽनुंमत्ये चरुः काय एकंकपालः॥ [38]

अशौन्तस्सुषुवाणेनैकंचत्वारि १शच॥15॥

यो वा अग्नावृग्निः प्रंहियते यश्च सोमो राजा तयोरेष आतिथ्यं यदंग्नीषोमीयोऽथैष रुद्रो यश्चीयते यथ्मंचितेऽग्नावेतानि ह्वी १षि न निर्वपेदेष एव रुद्रोऽशान्त उपोत्थायं प्रजाम्पुशून् यर्जमानस्याभि मंन्येत् यथ्मंचितेऽग्नावेतानि ह्वी १षि निर्वपंति भाग्धेयेनैवेन १ शमयति नास्यं रुद्रोऽशान्तः [39]

उपोत्थायं प्रजाम्पशूनिभ मंन्यते दशं ह्वी १ षि भवन्ति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव यजंमाने दधात्यथो दशाँख्यरा विराडन्नं विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठत्यृतुभिर्वा एष छन्दोंभिः स्तोमैंः पृष्ठेश्चेत्रव्यं इत्यांहुर्यदेतानिं ह्वी १ षि निर्वपंत्यृतुभिरेवैनं छन्दोंभिः स्तोमैंः पृष्ठेश्चिन्ते दिशंः सुषुवाणेनं [40]

अभिजित्या इत्यांहुर्यदेतानि ह्वी १ वि निर्वपंति दिशाम्भिजित्या पृतया वा इन्द्रं देवा अयाजयन्तस्मांदिन्द्रस्व पृतया मनुम्मनुष्यांस्तस्मांन्मनुस्वो यथेन्द्रो देवानां यथा मनुमनुष्यांणामेवम्भविति य एवं विद्वानेतयेष्ट्र्या यजेते दिग्वतीः पुरोनुवाक्यां भवन्ति सर्वांसां दिशाम्भिजित्यै॥ [41]

यः प्रांणुतो द्यौरांदित्यौंऽष्टात्रि १शत्॥16॥

यः प्राणितो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो ब्भूवं। य ईशें अस्य द्विपद्श्वतुष्पदः कस्मैं देवायं हिवषां विधेम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्यं ते द्यौर्महिमा नख्यंत्राणि रूपमांदित्यस्ते तेज्स्तस्मैं त्वा महिम्ने प्रजापंतये स्वाहां॥ [42]

य आँत्मदाः पृंथिव्यंग्निरेकान्नचंत्वारिष्शात्॥17॥

य आतम्दा बंलुदा यस्य विश्वं उपासंते प्रशिषं यस्यं देवाः। यस्यं छायामृतं यस्यं मृत्युः कस्में देवायं ह्विषां

विधेम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्यं ते पृथिवी मंहिमौषंधयो वनस्पतंयो रूपमग्निस्ते तेजस्तस्मैं त्वा महिम्ने प्रजापंतये स्वाहाँ॥ [43]

आ ब्रह्मन्नेकंचत्वारिश्शत्॥18॥

आ ब्रह्मंन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्च्सी जांयतामाऽस्मित्राष्ट्रे रांजन्यं इष्व्यः शूरों महार्थो जांयतान्दोग्ध्री धेनुर्वोढांऽ- नङ्घानाशुः सिप्तः पुरंधिर्योषां जिष्णू रंथेष्ठाः सभयो युवाऽस्य यजमानस्य वीरो जांयतान्निकामेनिकामे नः पूर्जन्यो वर्षतु फुलिन्यों न ओषंधयः पच्यन्ताय्यौंगख्येमो नः कल्पताम्॥ [44]

वायुस्तं वाजिन् युङ्कनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सित्रचंत्वारिश्शच॥19॥

आर्त्रान् वाजी पृथिवीम्प्निं युर्जमकृत वाज्यर्वाक्रान् वाज्यन्तिरेखं वायं युर्जमकृत वाज्यर्वा द्यां वाज्याऽक्रईस्त् सूर्यं युर्जमकृत वाज्यर्वाग्निस्ते वाजिन् युङ्गनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय वायुस्ते वाजिन् युङ्गनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम् [45]

पार्यादित्यस्ते वाजिन् युङ्कनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय प्राण्धृगंसि प्राणम्मे दश्ह व्यान्धृगंसि व्यानम्मे द॰हापान्धृगंस्यपानम्मे द॰ह् चख्युंरसि चख्युर्मियं धेहि श्रोत्रमिस श्रोत्रम्मियं धेह्यायुंरस्यायुर्मियं धेहि॥ [46]

जज्ञि बीजुमेकंत्रि॰शत्॥20॥

जिज्ञ बीज्वँरष्टां पूर्जन्यः पक्तां सस्य स्प्रिप्पृला ओषंधयः स्वधिचर्णय स्प्रिसद्नौंऽग्निः स्वध्यख्यम्नतिरंख्य स् सुपावः पर्वमानः सूपस्थाना द्यौः शिवम्सौ तपंन् यथापूर्वमहोरात्रे पंश्रद्शिनौंऽर्धमासास्त्रि शिनो मासाः क्रुप्ता ऋतवः शान्तः संवथ्सरः॥ [47]

आुग्नेयश्चतुंर्वि १शतिः॥21॥

आग्नेयो ऽष्टाकंपालः सौम्यश्चरः सांवित्रो ऽष्टाकंपालः पौष्णश्चरू रौद्रश्चरुरग्नये वैश्वान्राय द्वादंशकपालो मृगाख्रे यदि नागच्छेदग्नयेऽ १ होमुचेऽष्टाकंपालः सौर्यम्पयो वायव्यं आज्यंभागः॥ [48]

अग्नयेऽ५॑होमुचें त्रि५्शत्॥22॥

अग्नयेऽ५ेहोमुचेऽष्टाकंपाल इन्द्रांया॰होमुच एकांदशकपालो मित्रावरुंणाभ्यामागोमुग्भ्याम्पयस्यां वायोसावित्र आंगोमुग्भ्यां चुरुरश्विभ्यांमागोमुग्भ्यां धाना मुरुद्धां एनोमुग्न्यः सप्तकंपालो विश्वेन्यो देवेन्यं एनोमुग्न्यो द्वादंशकपालोऽनुंमत्ये चरुर्ग्नयं वैश्वान्राय द्वादंशकपालो द्यावापृथिवीन्यांम १होमुग्न्यां द्विकपालः॥ [49]

अन्धः समनम्द्यथा मह्यंश्रुत्वारि च॥23॥

अग्नये समंनमत्पृथिव्ये समंनम्द्यथाग्निः पृथिव्या समनमदेवम्मह्यंम्भद्राः संनंतयः सं नंमन्तु वायवे समंनमदन्तिरंख्वाय समंनम्द्यथां वायुर्न्तिरंख्वेण सूर्याय समंनमद्दिवे समंनम्द्यथां सूर्यो दिवा चन्द्रमंसे समंनम्द्रख्वंत्रेभ्यः समंनम्द्यथां चन्द्रमा नख्वंत्रैर्वरंणाय समंनमदद्धः समंनमद्यथां [50]

वर्रणोऽद्भिः साम्ने समंनमदृचे समंनम्द्यथा सामुर्चा ब्रह्मंणे समंनमत्ख्यत्राय समंनम्द्यथा ब्रह्मं ख्यत्रेण राज्ञे समंनमद्विशे समंनम्द्यथा राजां विशा रथांय समंनम्दश्वेंभ्यः समंनम्द्यथा रथोऽश्वेः प्रजापंतये समंनमद्वशेंभ्यः समंनम्द्यथा रथोऽश्वेः प्रजापंतये समंनमद्वशेंभ्यः समंनम्द्यथा प्रजापंतिभूतेः समनमद्वयम्मह्यंभ्भद्राः संनतयः सं नमन्तु॥ [51]

ये ते चतुंश्चत्वारिश्शत्॥24॥

ये ते पन्थांनः सवितः पूर्व्यासों ऽरेणवो वितंता अन्तिरिखे। तेभिनी अद्य पृथिभिः सुगेभी रख्यां च नो अधि च देव ब्रूहि। नमोऽग्नये पृथिविख्यिते लोकस्पृते लोकम्स्मै यर्जमानाय देहि नमों वायवें उन्तिरिख्युख्यिते लोकस्पृतें लोकम्स्मै यर्जमानाय देहि नमः सूर्याय दिविख्यितें लोकस्पृतें लोकमस्मै यर्जमानाय देहि॥ [52]

व्यात्तंमवहद्वादंश च॥25॥

यो वा अश्वंस्य मेध्यंस्य शिरो वेदं शीर्षणवान्मेध्यों भवत्युषा वा अश्वंस्य मेध्यंस्य शिरः सूर्यश्चख्युर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रन्दिशः पादां अवान्तरिद्धाः पर्श्वंवोऽहोरात्रे निमेषौऽर्धमासाः पर्वाणि मासाः संधानान्यृतवोऽङ्गानि संवथ्सर आत्मा र्श्मयः केशा नख्यंत्राणि रूपन्तारंका अस्थानि नभो मार्सान्योषंधयो लोमानि वनस्पतंयो वालां अग्निर्मुखंबैंश्वानरो व्यात्तम् [53]

समुद्र उदर्रम्नतिरंख्यम्पायुर्घावांपृथिवी आण्डौ ग्रावा शेपः सोमो रेतो यज्ञंञ्जभ्यते तिद्व द्योतते यिद्वेधूनुते तथ्स्तनयित यन्मेहित तद्वेर्षित वागेवास्य वागहुर्वा अश्वेस्य जायंमानस्य पञ्चमः प्रश्नः 100

मिंहमा पुरस्तां ज्ञायते रात्रिरेनम्मिह्मा पृश्चादनुं जायत एतौ वै मेहिमानावश्वम्भितः सम्बंभूवतुर्हयो देवानं वहदर्वासुरान् वाजी गन्धवीनश्वो मनुष्यां न्थ्समुद्रो वा अश्वस्य योनिः समुद्रो बन्धुः॥ [54]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/